



Türkiye **ATATÜRK** *Dergisi*

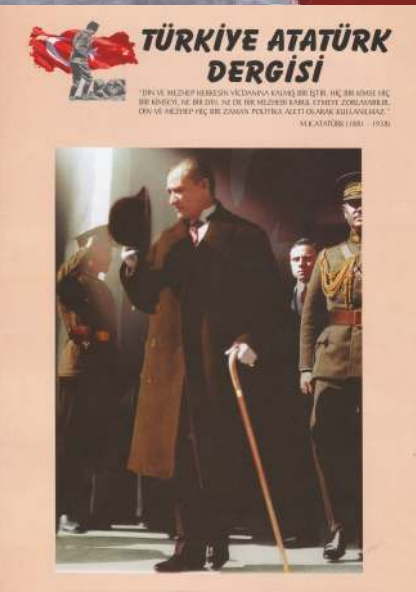
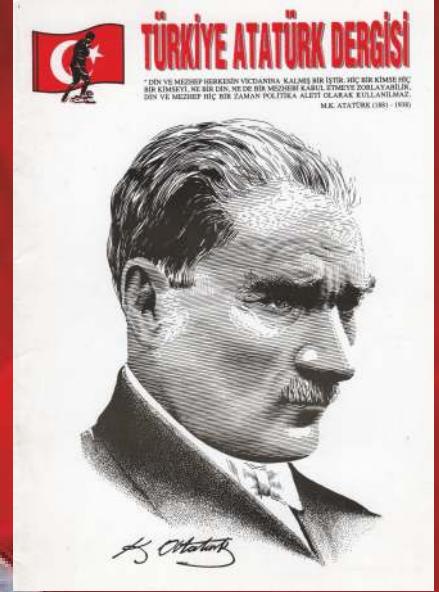
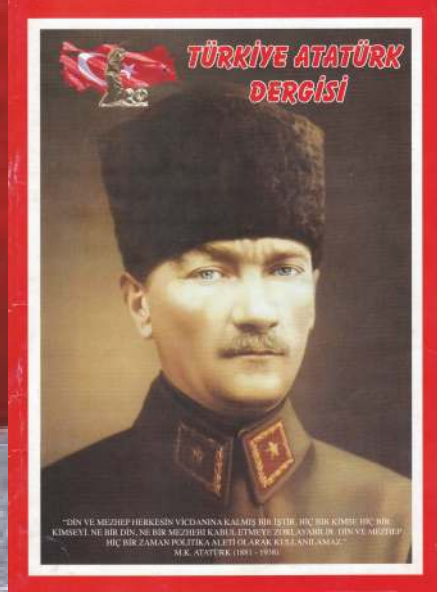
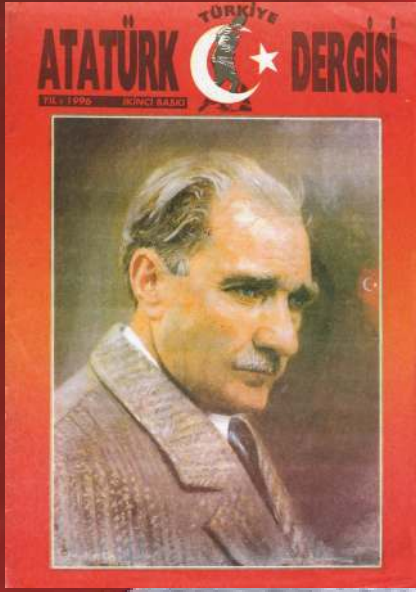
www.turkiyeataturkdergisi.com



[turkiyeataturkdergisi](https://twitter.com/turkiyeataturkdergisi)

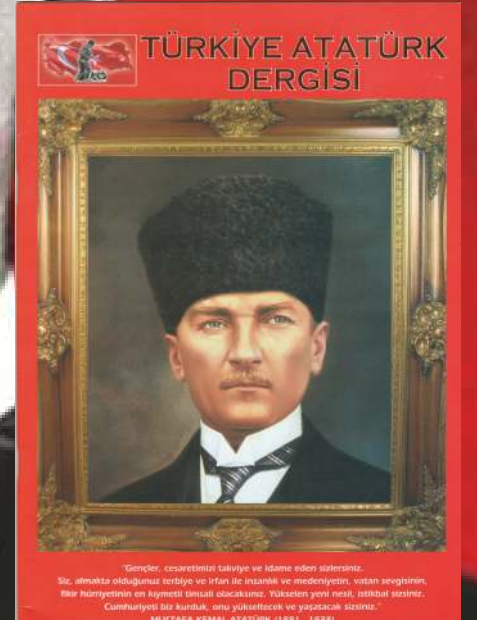
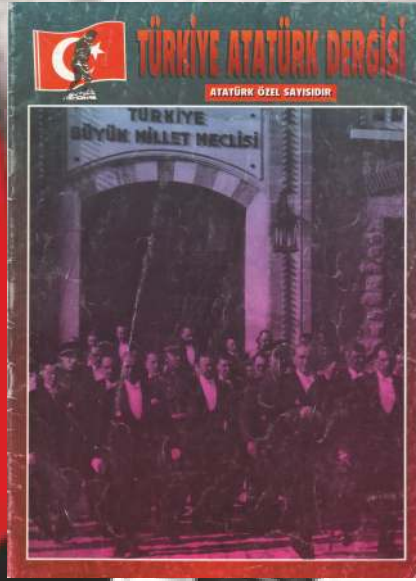
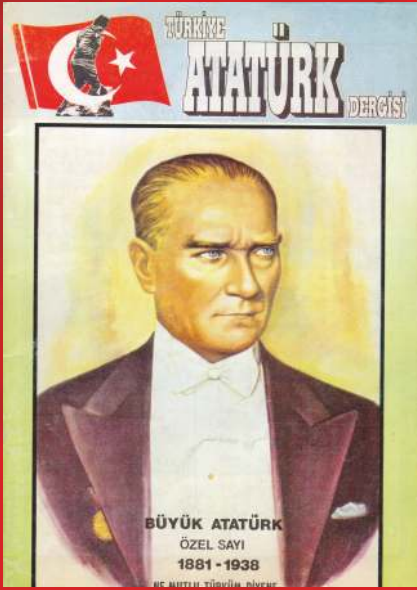
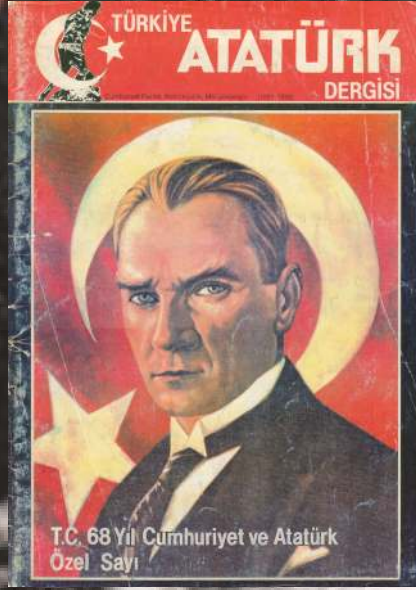
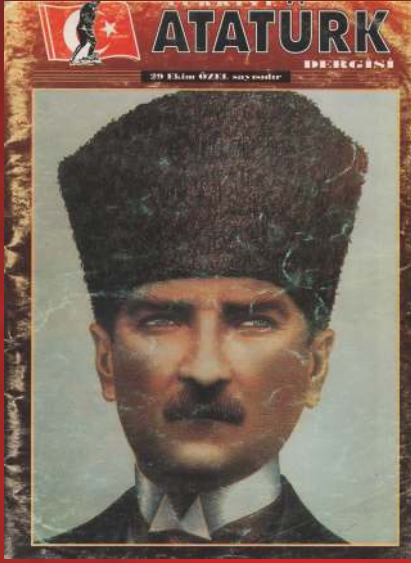


Eylül - Ekim - Kasım 2020/15



1982 Bu yana ATADAN





MEDYA YAYIN GRUBU



DİKKAT



YENİ KORONAVİRÜS RİSKİNE KARŞI

#14 KURAL



Ellerinizi sık sık su ve sabun ile en az 20 saniye boyunca ovarak yıkayın.



Öksürme veya hapşıрма sırasında ağız ve burunu tek kullanımlık mendille kapatın, mendil yoksa dirseğin iç kısmını kullanın



Soğuk algınlığı belirtileri gösteren kişilerle aranızda en az 3-4 adım mesafe koyun



Yurt dışı seyahatlerinizi iptal edin ya da erteleyin



Bulunduğunuz ortamları sık sık havalandırın



Kapı kolları, armatürler, lavabolar gibi sık kullandığınız yüzeyleri su ve deterjanla her gün temizleyin



Kıyafetlerinizi 60-90 C'de normal deterjanla yıkayın



Tokalaşma, sarılma gibi yakın temaslardan kaçın



Ateş, öksürük, nefes darlığı gibi şikayetleriniz varsa, maske takarak bir sağlık kuruluşuna başvurun



Soğuk algınlığı belirtileriniz varsa yaşlılar ve kronik hastalarla temas etmeyin, maske takmadan dışarı çıkmayın



Ellerinizle gözlerinize, ağızınıza ve burnunuza dokunmayın



Hiçbir kişisel eşyanızı (havlu gibi gündelik eşyaları) ortak kullanmayın.



Yurt dışından dönüşte ilk 14 günü evinizde geçirin



Bol sıvı tüketin, dengeli beslenin, uyku düzeninize dikkat edin



SAYIN OKUYUCULARIMIZ
TÜM DÜNYA VE YURDUMUZA ETKİSİ ALTINA ALAN COVID19
HASTALIĞININ BİR AN EVVEL SON BULMASI DİLEĞİYLE
SAĞLIKLI GÜNLER DİLERİZ...
PANDEMİDEN KAYNAKLANAN(NİSAN MAYIS HAZİRAN
SAYIMIZ ÇIKMAMISTIR.
ABONELERİMİZİN ANLAYIŞ GÖSTERİP DESTEKLERİNE
TEŞEKKÜR EDİYORUZ.

Türkiye Cumhuriyeti'nin 97. yılı dolayısıyla, sizlere.

CUMHURİYET ve BÜYÜKATATÜRK

Özel sayımızla, yine ellerinizde ve yine yüksek huzurlarınızda
bulunmaktan kıvanç ve mutluluk duyuyoruz. kısa bir müddet
aradan sonra, tekrar sizlere hitap edebilmek, sizlerle yine beraber
olmak, bizim için. en büyük şereftir.

ATATÜRK CUMHURİYET ÖZEL SAYIMIZLA SİZLERİ SELAMLIYORUZ.

İşlerinizde başarılar, sağlık esenlik dolu mutlu yıllar. Uzun ömürler
dileriz.

TÜRK VE DÜNYA TARİHLERİNİN EN BÜYÜK SİMASI en büyük
dehası, en büyük kumandanı ve devlet adamı G.M.K. Atatürk gibi,
en büyük şahsiyetin, hususiyetlerini, fikirlerini, dünya görüşünü, en
mükemmel bir insan olarak, AZİZ ve YÜCE ATAMIZ Atatürk'ü özel
bir sayı ile size takdim ederken buradaki milli amacımız Genç
kuşakların ülkemizin yeni yetişmekte olan, GENÇ NESİLE
kendisini en iyi bir şekilde tanıtmaya çalışıyoruz...

M. KEMAL PAŞA LİDERLİĞİNDE KAHRAMAN ORDUMUZ
İSTİKLAL SAVAŞIMIZI NASIL KAZANMIŞTIR?
ÇOK DERİN DÜŞÜNELİM!!! BU GÜN İÇİN BİZ BU
TOPRAKLARDA RAHAT YAŞIYOR İSEK HERŞEYİMİZİ
ONLARABORÇLUYUZ..

ATAMIZIN aydın yolunda , onun izinde, milli birlik beraberliğe
davet eder. Politik gayelerle, parçalanmamasını dileriz..
YAŞASIN TÜRKİYE CUMHURİYETİ...
VAR OLSUN MİLLETİMİZ YAŞASIN BÜYÜKATATÜRK
Kalplerden ve gönüllerden hiç silinmeyecektir, kimsenin buna
gücü yetmeyecektir...
Sevgi saygı , şükranlarımızı sunar esenlikler dileriz.

TÜRKİYE ATATÜRK DERGİSİ

Süleyman Ufuk

TÜRKİYE ATATÜRK DERGİSİ
ATATÜRK İLKE VE İNKİLAPLARI
TÜRK KÜLTÜRÜ TÜRK BÜYÜKLERİ ESERİDİR

YAYIN SAHİBİ
ATADAN MEDYA YAYINCILIK GURUBU
GENEL YAYIN YÖNETMENİ SORUMLU
MÜDÜRÜ
AKIN UFUK

YAZI İŞLERİ DERLEME SORUMLU MÜDÜRÜ
Arzu SAĞDIÇ
EDİTÖR
Arzu SAĞDIÇ

Abone Sorumlu MÜDÜRÜ
İSTANBUL Sena KURUKAHVECİ
ANKARA Zafer GONYA
İZMİR Murat SAĞDIÇ
BURSA Mustafa GÜRDAL
DANIŞMA KURULU
İSTANBUL Kıymet POLATKAN
ANKARA İsa AYDIN
İZMİR Hasan BOZ
BURSA Emel AKDAĞ

HALKLA İLİŞKİLER MÜDÜRÜ
Süleyman Ufuk

Grafik Sayfa Tasarım
Pınar KAYADİBİ

WEB Tasarım Site Dizayn
Bora BEKAR

MALİ MÜŞAVİR
Kemal ÇAKAR

REKLAM GRUP BAŞKANI
Ufuk TURGUT

GENEL MERKEZ YÖNETİM YERİ
Kireç burnu Mahallesi Aykut baka Cad.25/2
Sarıyer İSTANBUL
Tel. 0212 223 1881
Basıldığı Yer:
ERS Matbaacılık
Yeşilce Mah. Durgun Sok. No:13
Kağıthane / İSTANBUL
Tel: 0212 281 81 56

Yayın Türü: 3 Ayda 1 Yayınlanır
Abone Bedeli: 6 AY 200 TL 1 YIL 300 TL HEDİYE
POSTER TAKVİM
50 x70 Atatürk portresi 1 yıllık abonelik 600 TL
Kitap İlaveli 1000 TL
Çeyrek Sayfa Reklam 500TL+KDV Tam sayfa
Sayı Başı 1000TL+ KDV
Ön iç kapak ve Arka Kapak içleri Arka kapak
Reklam ve İlanlar ve
Benzeri Gibi hususi istekler Baskı ve grafik
Çalışmaları pazarlığa tabidir.

DERGİMİZDE YAYINLATMAK İSTEDİĞİNİZ ŞİİR
VE YAZILARINIZ İÇİN

info@turkiyeataturkdergisi.com

WhatsApp Hattı: 0541 231 81 23

[turkiyeataturkdergisi](https://www.turkiyeataturkdergisi.com)

Ofis adres değişikliklerinizi bize bildirmenizi rica
ediyoruz.

Dergimiz T.C Yasalarına uygun olarak
yayınlanır. Devlet kütüphanelerimize ve Köy
İlköğretim okullarını ücretsizdir
Yayın İçerisinde Hiç bir şekilde Siyaset Siyasi
yazı kurum ve kişilere Hakaret yapılamaz
Örf Adet Ve Geleneklerimize uygun olarak Hiç
Bir Kuruma Bağlı Olmayı Müstakil olarak
yayınlanır Yayınlanan yazılardan İmza
sahipleri mesuldür. Yayınlanan yazılar Kaynak
gösterilmeden iktibas edilemez.
TÜRKİYE ATATÜRK DERGİSİ



İLK MİLLİ MÜCADELE HAREKETLER

General İ. Hakkı TEKÇE

16 Mayıs 1919'da Urfa, Seferihisar, Çeşme'yi 21 Mayıs'ta Menemen'i işgal eden ve girdiği yeri yakan, yağma eden Yunan ordusuna karşı Türk milleti yer yer ayaklandı.

İzmir'in işgali üzerine 16 Mayıs'ta Bandırma vapuruyla yola çıkan Mustafa Kemal 19 Mayıs 1919'da ordu müfettişi olarak Samsun'a çıktı.

21 Mayıs'ta Manisa işgal edildi, camileri meydana yaparak ve birçok mezalim yapmışlardı. 21 Mayıs'ta Venizelos'un bir telgrafı ile Ayvalık'ı işgal etmek üzere hareket eden Yunan ordusu Ayvacık'ta 172 PA. Kumandanı Ali Çetinkaya'nın karşı koymasıyla karşılaştı. Düşmana 29 Mayıs'ta ilk kurşun buradan atıldı.

Bir zabıt ve birkaç nefes şehit oldu. 9 Haziran 1919 Akhisar, 14 Haziranda Bergama işgal edildi. Beş gün sonra Akhisar'ı korkarak tahliye ettiler. İlk karşı koyma emrini veren 14. Kolordu Kumandanı Yusuf İzzettin'di. Dikili'ye Bergama'lı alçak Hamit Çavuşun yardımıyla giren Yunanlılar Bergama'dan Cemal Bey müfrezesi tarafında atıldı ise de Bergama'yı Yunanlılar tekrar işgal etti ve Menemen'de katliam yaptılar ve kaymakamı da şehit ettiler.

Akhisar'da 3 no.lu reddi işgal cemiyeti 61. Fırka Kumandanı Miralay Kazım Özalp başkumandanlığında olarak Milli Milis kuvvetleri kuruldu,

ahali bunların maaş ve yiyeceğini temin ediyordu. İlk müfrezeyi Manisalı Kara Osman Zade Halit Paşa teşkil etmişti. Fakat terli Rumların uzağına düşerek kendi çiftliğinde 7 Temmuz 1919 gecesi müsademedede şehit oldular.

Halit Paşanın intikamını almak üzere milli



kuvvetler iki defa Papaslı köyüne hücum ederek silah ve hayvan almışlardı.

Balıkesir Kongresi:

Kazım Özalp, Vasıf Çınar, Hamdi, Halim beylerin teşvikiyle (Ayvalık, Soma, Kırkağaç, Akhisar, Balıkesir, Sındırgı, Bandırma, Gönen, Burhaniye, Reddi işgal murahhasları 31.07.1919'da Balıkesir'de toplandı.

Vatanı müdafaa ve kurtarmaya karar verdi. İzmir'e zahire yollanması, asker toplanması, Yunanlılarla müzakere yapılmaması işgalin protestosuna karar verdi. (İzmir'e Doğru) adıyla gazete çıkardı.

Koyuncu Alide 20 süvari ile milli alaya kumandan kaymakam Hacı Remiz beydi. Aydın tarafı;

17 Mayıs'ta İtalyanlar Söke'yi, Yunanlılar Urla, Çeşme, Seferihisar'ı işgal etti. İstanbul hükümeti (işgali sabır ve sükunla karşılayın, sulh konferansında hakkımızı alacağız) diye halkı oy alıyor. Aydın mukavemetsiz düşmana düştü. Ödemiş'teki silahlar ahaliye dağıtıldı. 25 Mayıs'da bayındır, Tire işgal olundu. Ödemiş'te Hamit Şevket ince milis kuvvetlerini kurdu ise de mukavemete rağmen Ödemiş ve Nazilli'ye de düşman girdi. Çine'de zeybeklerden birbilis taburu teşkil edildi. Yörük Ali Efe düşmana iltihak etme teklifini reddetti.

Malkoç köprüsünde Yörük Ali Zeybekler taburuyla düşmana baskın yaparak silah aldı. Düşman korkudan Nazilli'yi boşalttı. Milli kuvvetlerimiz on bin iken düşman kırk bin ilan ediyordu. Balıkesir kongresinden sonra teşkilat genişlemişti. Yunanlılar Aydın tarafına yürüdüler. Burada teşkilat yoktu, işgal üzerine Çine'de bulunan Kuvayı Milliye Isparta, Muğla'ya kadar genişledi. Yörük Ali Efe zeybekleriyle baskınlar yapıyordu. Köprüler yıkıyor, düşmanın ilerlemesine mani olmaya çalışıyordu. Buradaki mukavemet kuvvetlerini 57. Fırka. K.Şefik Bey idare ediyordu. İşgal fecayini muntazaman İstanbul Harbiye nezaretine bildiriyor, fakat, cevap alamıyordu. Yunanlılar Nazilli'yi yağma ettikten sonra kaçan düşman Eriki baskınından sonra Milli kuvvetlerin üç gün süren hücumuna dayanamayarak Aydın'ı da tahliye etti. Fakat üç gün sonra Yunanlılar daha büyük kuvvetlerle Aydın'ı 3 Temmuz 1919'da yeniden işgal etti.





Bu cephede Menderes istikametinde toplanan Kuvayı Milliye kumandanı Demircili Mehmet Efe 200 zeybekle ve Aydın ve havalisi kuvayı Milliye kumandanı Hacı Şükrü Bey, Yunanlıların ilerlemesini durdurmuşlardır.

Bu defa Yunanlılar 20 Mayıs 1920 Turgutlu kasabasını işgal ettiler. Salihli'de Bozdağ'da Kuvayı Milliye Kuruldu. Mestan Efe köylülerle Yunanlılara baskın yaptı.

Atatürk kongreler ve İstanbul hükümetiyle uğraşırken düşmanı 16 Mayıs 1919'dan 22 Haziran 1920'ye kadar milli çeteler oyaladı. Bu arada Büyük Meclisin kurulmasıyla Heyeti Temsiliye Reisi Mustafa Kemal imzasıyla Nazilli'de Miralay Rafet, Bursa'da Ali Fuat Paşa ile Balıkesir'de Miralay Kazım Özalp'a birer telgraf çekerek kendi kendine çalışan bu kuvvetleri bir kumandada topladı. Yunan mezalimi için istenen beynelmil tahkik komisyonları söze raporlar verdi. Mezalimi tesbit etti. Fakat işgal durmadı. Kendilerine İzmir vaat edildiği halde atlatılan İtalyanlar bundan sonra Yunanlıları kışkanarak el altından Türklere yardıma başladılar.

Yunanlılar büyük hazırlıklar ve 13.Fırka ile büyük taarruza geçerek 22 Haziran 1920'de Soma, Akhisar, Balyanbolu'yu işgal ettiler. 25 Haziran 1920 Garp Cephesi kumandanlığı bütün idareyi ele alarak düşmanı Kütahya, Eskişehir'e kadar ilerledikten sonra durdurulabildi.





ŞAPKA DEVİRİMİ

Emekli General Ali Muhlis TÜMTÜRK

Büyük Atatürk'ün "Şapka Devrimi" dolayısıyla Kastamonu'ya geliş günü, Atatürk ve Devrimler üzerine yazılmış bütün yayınlarda yanlış gösterilmiştir. Güvenilmesi gereken bilimsel nitelikli eserlerde bile bu yanlışlık görülmekte ve genellikle 24 Ağustos tarihi, Atatürk'ün Kastamonu gezisine başlama günü olarak belirtilmektedir. Sultanlık ve halifelik kaldırıldıktan sonra Büyük Önder sayesinde gerçekleştirdiğimiz devrimler dizisinin ilk halkasına başlangıç olan bu önemli günün, bundan sonraki kuşaklar tarafından doğru bilinmesi gerekiyor. Anadolu Ajansının ve Kastamonu gazetelerinin geziyle ilgili bildiri ve yayınları devrim tarihimizin şimdiye dek eleştirilmemiş bir noktasını aydınlatacak açıktır.

ATATÜRK KASTAMONU'DA

Ocağın Siz milletvekili Fuat (Bulca), Kütahya milletvekili Nuri (Conker), Cumhurbaşkanlığı Genel Sekreteri Tevfik (Bıyıklıoğlu), Başyaver Rusuhi, Yaver Muzaffer, Muhafız Komutanı İsmail Hakkı ve Özel Kalemden Lütfi'nin de katıldıkları devrimlerimizin bu ilk yurt gezisinde, büyük Kastamonulular adına dile getiren Açıksöz Gazetesi 24.ncü sayısını büyük ve uzun başlıklarla yayınlıyor;



Kastamonumuzun büyük ve halaskar misafiri, Türk Milleti'nin büyük müncisi Reisicumhurumuz Gazi Mustafa Kemal Paşa hazretleri, dün şehrimize teşrif buyurdular. Reisicumhur hazretleri dün sabah Ankara'dan hareket ederek öğleyin Çankırı'ya gelmişler ve öğle yemeğini tenavül ettikten sonra Ilgaz'daki istikbal heyeti ile birlikte dün akşam şehrimize muvasalat buyurmuşlardır. Paşa hazretlerini, yollarda bütün köylüler alkışlamışlardır ve buğday başaklarından armalar hediye etmişlerdir. Muhterem misafirimiz, dün gece halk tarafından, ikamet buyurdıkları konak önünde yapılan eğlenceleri, halkın arasına girerek seyr etmiş, halkın tezahüratından fevkalade memnun ve mütehassis olmuşlardır. Haftada 1 yayınlandığı için Atatürk'ün gelişinden üç gün sonra çıkan, ilin resmi organı "Kastamonu" gazetesi de "Muazzam ve müeccel

Reisicumhurumuz Mustafa Kemal Paşa hazretleri, Kastamonumuza teşrif buyurdular." Başlığı ile aynı duyguları yansıtır.

23 AĞUSTOS 1925

Büyük Atatürk, Kastamonu gezisine 23 Ağustos 1341 (1925) pazar günü çıktı. Sabahın erken saatlerinde, yanındakilerle birlikte Ankara'dan ayrılan Atatürk, aynı gün akşamı halkın coşkun sevgi gösterileriyle Kastamonu'da selamlanmıştır. Anadolu Ajansının Ankara ve Çankırı'ya ilişkin 23 Ağustos 1925 günü üç tel bildirisi, bu devrim ve ziyaret gezisinin ilk gününü şöyle anlatmaktadır; "Reisicumhur Gazi Mustafa Kemal Paşa Hazretleri, bir heyet-i murahhasa göndererek teşriflerini istirhameden Kastamonu halkının davetine icabetle, bu sabah saat altıda şehir-i mezkura hareket buyurmuşlardır. Reisicumhur Hazretleri Kalecik'e uğradıktan sonra öğle yemeğine Çankırı'da yiyecekler ve akşam üzeri Kastamonu'ya muvasalat buyuracaklardır. Sabahleyin otomobil ile Çankaya'dan hareket buyuran Reisicumhur hazretleri, şehrin mahrecinde bir müfreze-i askeriye tarafından selamlanmıştır. Reisicumhur hazretleri zevalde Çankırı'ya muvasalat etmişler ve kadın, erkek, çocuk bütün halk tarafından şehre uzak mesafeden istikbal edilmişlerdir."





ATATÜRKÇÜ DEYİP DURUYORUZ KİM BU ATATÜRKÇÜ

1) YALANCI ATATÜRKÇÜ

Önce eğriyi doğrudan ayıralım. Yalancı Atatürkçülerden Atatürkçü görünüp Atatürkçülüğü kendi veya çevresinin çıkarları için kullanan kişiler vardır. Bunlar sahte Atatürkçülerdir.

Halkını hâkir gören, halkı dışlayan, kulaktan dolma bilgiyle kendini Atatürkçü sanan kişiler ise sözde Atatürkçülerdir. Sözde Atatürkçü kendi kafasına göre, dağarcığındaki hazır bayat bilgiyi tekrarlar veya ona göre sonuçlar çıkarır, gelişigüzel konuşur ve yazar. Ona sormak gerekir: Mademki kafana göre, aklına geldiği gibi davranacaksın, o zaman neden “ben Atatürkçüyüm” diyorsun? Atatürk’ün görüşlerinden, hedeflerinden habersizsin. Yıllardır değişmeyen, kıt bilgi dağarcığınla, birkaç basmakalıp slogan ve davranışla yetiniyorsun, zamanını bomboş geçiriyorsun. Hayır, bu şekilde Atatürkçü olunmaz. Eğer gerçekten Atatürkçü isen, önce Büyük Önder’in ortaya koyduğu fikir sistemini öğrenmek, ona göre düşünmek, duyumsamak, iş yapmak zorundasın. Aksi halde dediğim gibi- sen sözde, yüzeysel bir Atatürkçüsün.

2) GERÇEK ATATÜRKÇÜ

Gerçek Atatürkçüler en sadesinden en mükemmeline doğru, altı grupta toplanabilir.



a) Amatör Atatürkçü

Amatör Atatürkçü, adı üzerinde, Atatürk’ü bir hevesli olarak benimseyen kişidir. O sadece bir “tarafdar”dır, bazıları bir “amigo” gibidir. Ona tarafdar Atatürkçü de diyebiliriz. Amatör Atatürkçü Büyük Önder’i, milletimizi genellikle lafla seven, fakat iş yapmayan biridir. Atatürk’ü tutar, ona saygı duyar; Cumhuriyetimize bağlıdır. Ancak, bu alanlardaki kültür düzeyi sığdır. Kendini yetiştirmemiştir, bazıları yetiştirmez de. Söylediği, yazıp çizdiği yavandır, hep aynı şeylerdir. Atatürkçe düşünemez, iş yapamaz. Mücadeleci değildir, olsa da üstünkörüdür. Birtakım basit eleştiri ve karşı çıkışlarla, mücadele verdiğini sanır. Çevresini etkileyemez. Diğer Atatürkçülerle bir araya gelemez. Atatürkçülerin “Ortak Düşünme Sistemi”nden habersizdir. Acı olan şudur ki, “Atatürkçüyüm” diyenlerin büyük çoğunluğu amatör Atatürkçüdür.

Rozetle, bayrakla, fotoğraf ve bayat sloganlarla yetinirler. Bununla birlikte, ne mutlu ki, içlerinde gelişme istidadı gösterenler de vardır.

Aralarından öğrenen, işçimen ve eğitmen Atatürkçüler, bu sonunculardan da öncü Atatürkçüler yetişebilir.

b) Öğrenen Atatürkçü

Öğrenen Atatürkçüler Atatürk’ü ve Cumhuriyeti sevmekle, devrimleri savunmakla yetinmezler; aynı zamanda Atatürkçülüğü, Ataöğreti’yi öğrenmeye çalışırlar. Bildikleriyle yetinmez, Atatürkçülükle ilgili bilgilerini sürekli artırır, derinleştirirler. Faaliyetleri sistemli, düzenli ve ortaklaşadır.

c) İşçimen Atatürkçü

Öğrenen Atatürkçülerden bazıları zamanla işçimen Atatürkçü olur. İşçimen Atatürkçülerin, “öğrenen Atatürkçüler”den başlıca farkı iş yapmalarıdır, öğrendiklerini gerektiği her zaman uygulamaya koyarlar. Çalışkan, dinamik ve örgüt-severdirler. Atatürk’e ve Cumhuriyetimize yönelik saldırılara karşı çıkar, donanımlı olmaya çalışırlar. Bu alanda çevrelerini aydınlatırlar. Gerçeksever, gerçeği her ortamda ortaya koyan Atatürkçülerdir. Gerçekleri iyice öğrenip çevrelerine sürekli yayarlar.

d) Halk Dostu – Eğitmen Atatürkçü

Kimi Atatürkçüler de Halk Dostu Atatürkçülerdir. Halkını gerçekten seven, ona faydalı olmaya çalışan, Atatürkçülük yolunda iş yapan kişilerdir. Halk dostu Atatürkçüler yalnız bilgi sahibi olmayıp, aynı zamanda halka erişme, onunla kaynaşma eğilim ve yeteneğine sahiptirler. Onlara “eğitmen Atatürkçüler” de diyebiliriz.



Halkla kaynaşan, onu anlamaya, ona bilgi götürüp aydınlatmaya, halktan esinlenmeye çalışan her kişi, eğitimci Atatürkçüdür.

Öğrenen ve işçimen Atatürkçüleri “eğitmen Atatürkçü” olma yönünde teşvik etmek, özendirmek gerekir.

e) Ergin Atatürkçü

Bir yurttaşın düşünce, duygu ve davranışlarının oluşmasında “değerler”in çok büyük payı vardır. Değerler; bireyin nesneler, durum ve hareketler, fikir ve görüşler hakkındaki olumlu veya olumsuz yargılarını oluşturan kavramlardır. Atatürkçü düşüncenin de bağımsızlık, birlik, özgürlük, hak ve hukuk, dayanışma, değişim, akılcılık, gerçek, bilim, sosyal ahlak, çalışma gibi kavramlarla ilgili değerleri vardır. Bu değerleri bilmeyen, öğrenmeyen, benimsemeyen, düşünme, karakter ve eyleminin bir parçası haline getirmeyen, bu yönde gayret göstermeyenler gerçek Atatürkçü olamazlar.



f) Öncü ve Kurmay Atatürkçü

Öncü Atatürkçü; Atatürk'ün görüşlerini çok iyi bilen, aynı zamanda onlara kolayca ulaşabilen, işleyen, kullanabilen, çevresine anlatıp yayabilen kimsedir.

Türkiye bir sorunla mı karşılaştı, bir değerlendirme, bir çözüm önerisi mi gerekiyor? Öncü Atatürkçü derhal Atatürk'ün görüşlerine başvurur, onların ve kendi aklının ışığında konuyu irdeler, açıklar, çıkış yolu arar. Fikir oluşturur ve yayar, öğüt ve tavsiyelerde bulunur, iş yapar.

Öncü Atatürkçü yurtsever, bilinçli ve yol göstericidir. Sistemli düşünür, Atatürkçü düşünce sistemini başkalarına kolayca aktarabilir. Yurttaşlarını Atatürkçü



Öğreti yolunda yetiştirip harekete geçirebilir. Öncü Atatürkçülerden en üst düzeyde, lider konumunda olanlar ise kurmay Atatürkçülerdir.

Bu denemeden şu iki sonuca ulaşıyorum:

-Atatürk'ün ve Cumhuriyetimizin asıl büyük düşmanı, en çok zararlı olanları bence yalancı Atatürkçülerdir. Gerçek Atatürkçüler bunu böyle bilmeli, yalancı Atatürkçülere karşı daima uyanık ve sak olmalıdır. Onları teşhis etmeyi görev bilmeli, halkımıza tanıtmalı ve onlara karşı yurttaşlarımızın uyanık olmalarını sağlamalıdır.

PROF DR CİHAN DURA WWW.CİHAN.DORA.COM





Yeni bir ruh: MÜDAFAAİ HUKUK RUHU BİR MİLLET UYANIYOR

Prof. Dr. Zafer Tunaya

1919 mayısının sonuncu günü, Ayvalık Mıntıka kumandanı Ali beyin 56. Fırka Kumandanına durumu bildiren cevabı yeni bir ruhun dile getirilişi olmuştur : Alayın her ferid demirden bir kale gibi yerinde sabittir. Her türlü hıyanet hareketlerine karşı koymaya hazırdır. Büyük bir kahramanlık ve fedakarlık duygusu ile dolu olan Alayım ve bölgem içinde bulunan memleket çocukları adına durumu bildiririm efendim."

Efeler tarih sahnesine çıkmıştı Gönüllü o kadar çoktu ki, silah yetişmiyordu. Bu yepyeni bir zihniyet, zinde bir ruhtu. Esirliği medeniyetsizlik, vahşilik ithamlarını reddeden taptaze ruhun adı Kuvayı Milliye Ruhu değildir. Müdafaa-i Hukuk ruhudur. Her türlü ihtilalci kuvvetin ve müessesenin özü olan bu ruh. İzmir'in işgalinden itibaren, memleketin her tarafından birlik , bir özdeşliğin ifadesi olmuştur. Kuvayı milliye'yi reddi işgal cemiyetlerini harekete getirmiş olan motor Müdafaa-i Hukuk ruhudur. Bu ruh bir hamlenin bir şuurulanmanın bir kalkınmanın dinamosu olmuştur. Damat Ferit le Namık kemal zihniyetleri arasındaki fark neyse , Müdafaa-i Hukuçu olmakla olmamak arasındaki fark odur. Milli bağımsız iç ve dış kuvvetlerin baskısından ve vasiliğinden kurtulmuş bir devletin kurulması

Türklerin mille olarak kurtulması demektir. Türk Devrimi bu idealin Anadolu ya infilak etmesiyle benlikleri sarsmasıyla elektrik akımı gibi birbirine bağlanması ile başlamıştır. Her tarafta aynı ölküye sahip insanlar belli olaylar hepsinde aynı reaksiyonları uyandırmaktadır. İzmirin işgali uzun sürebilecek bu oluşu süratlendirmiştir. Atatürk olabilmek ;



Mustafa Kemal Pasa İzmir'in işgalinden dört gün sonra Samsuna çıkmıştır. İlk müşahedeleri bu herşeyi altüst eden kurtuluş hamlesi Müdafaa-i Hukuk Ruhuna olmuştur: "vaziyetin dehşet ve vehameti karşısında her yerde her mıntıkada bitakım zevat tarafından mukabil halas çareleri düşünölmeye başlamıştır. Bu düşünce ile alman tesebbusat, birtakım teşekkul doğurdu."

İstanbulu O'nu Anadolu'ya gönderdiğine pişman olmuştur. Zamanın Harbiye Nazırı yalvarır gibi çektiği bir telgrafta Mustafa Kemal'i geri çağırıyordu. Bu telgraf bir hükümetin hatta bir devletin ne kadar bunaldığını gösterir. Harbiye Nazırı diyordu ki : Ne olacağımız henüz belli değil. Tek teselli noktası odur ki düşmanların fikirlerini Türkler lehine az çok değişmiş görünüyor. Birkaç ay önce Türklere "Barbar ve kabiliyetsiz" diyenler şimdi "zavallı" "mazlum" "muhtaç" diyorlar. Bu lehte bir durumdu. Mustafa Kemal Paşaya tavsiye: Düşmanlar sizi ele geçirebilirler bizi de ortadan kaldıracaklardır. Hemen İstanbul'a dönmenizi tavsiye ile dostluk ve vatan görevi yapmaktayım. Mustafa Kemal Paşa'nın telgrafla verdiği cevap Sivas yolu ile Erzurum'a geçmek olmuştur. Çektiği "cebi telgrafta" da şu satırlar okunur. Beni düşmana teslim etmekle hükümet ikinci bir hıyanete vesile olacaktır. Sizlerin de milli kıyam hareketlerine katılmanız yerinde olur. " Şimdi mesele şu : acaba Mustafa Kemal Paşa İstanbul'a dönerse Müdafaa-i Hukuk Hareketi durur muydu ? Başka bir soruyla : Milli Mücadele bir ya da birkaç kişinin şahsına mı bağlıydı ? Hayır diyordu geleceğin Atatürk'ü... Türk vatanında milli bir kudret görülüyorsa bu felaketlerin uyandırdığı milletin kalbinden ve dimağından doğmuştur. Acizleri de ancak tabi bulunmuş oluyorum. Eğer memleketin selameti şahsımın çekilmesine bağlı olsaydı kayıtsız şartsız hiç kimseyi bir ümit ve istekle bağlanmaya tenezzül etmeyerek nefsimi kurban etmek kadar vicdani ve basit bir şey olmazdı...





ATATÜRK'ün Vasıfları:

Kumandan Kime Derler İyi Biliyor musunuz?

Atatürk'ün askerlikteki marifet ve kabiliyeti anlatılmak lazım geldiği zaman, zannederiz ki en doğru ifade, bu mesleğin hakikaten dahilik derecesine varmış bir bilgisinin kendi şahsında tecessüm edecek halde bulunduğunu söylemek olacaktır. Askerliğin Atatürk teki yüksek bilgi derecesinin yalnız tahsille elde edebilir bir irfan derecesi olmadığını itiraf etmelidir. Fıtraten Büyük Kumandan yaratılmış olan Atatürk bütün tarihin en sayılı kumandanlarından muhakkak en büyüğü idi.

Mesele odur ki Atatürk onu halletmek için bütün varını tehlikeye koymadığı göze alır, ve alınca da onu behemahal istediği neticeye götürür. Fakat gene mesele olur ki mukabilinde dünyalar kazanacağını temin etmeniz Atatürk'ü yerinden kımlıdatamazsınız. Bu iki halin birincisinde harp ve fedakarlık elzem, hatta belki hayati idi. İkincisinde ona göre sarf olunacak her kuvvet derecesi bir ısrar ve hederdir

İşte Büyük Kumandan Atatürk'ten bir tek cephe.

Bu Büyük Kumandan Harp işlerini nasıl görür, nasıl yürütür.

Bu bir alemdir . Atatürk her iş gibi askeri işleri dahi, ehemmiyetlerini asla büyütmezsiniz normalin asla üstüne çıkmayan, heyecan ve.



telaşa hiç düşmeyen bir tabiiilik içinde yürüttü. Böyle olmasına rağmen eline aldığı her meselede çok, devamlı ve verimli çalışan Atatürk'ün askeri işlerdeki çalışma şekli her faninin akıl erdiremeyeceği bir kuvvet ve azamet derecesi arz ederdi. Yirmi dört saat, kırk sekiz saat, hatta icap ederse yetmiş veya daha fazla saat aynı masanın başında oturarak, asla uyku emaresi göstermeksizin çalışır ve yanındakileri de çalıştırır. Bu harikulade, adeta insanın fevkalbeşeri diyeceği gelen bir çalışma şeklidir ki, Atatürk'ten başkasında hatta yarı derecesinde eşine tesadüf tasavvur edemiyoruz.

Atatürk fiilen ve bizzat askerlikte meşgul olduğu zaman onun işinde tesadüfe bırakmış tek nokta dahi bulunamaz. Bütün cephe ve hareket vaziyetleri, hatta

karşılıklı kuvvet şekilleri, tıpkı bir satranç tahtasında olduğu veçhile onun önüne serili değil de, adeta müfekkiresine yazılı bir vaziyet alırdı. Atatürk'te başka türlü düşünölemeyecek kadar normal olan bu hali bizzat gördüğüm bir misali hayret verecek kadar karakteristiktir.

Sakarya zaferimizden sonra Başkumandan Ankara'ya gelmiş, yeni cephe Eskişehir- Afyon hattında teşekkül ederek karşılıklı kuvvetler oralarda yer almışlardı. Başkumandan vaziyeti Ankara'dan takip ediyordu. Bu (takip ediyordu) sözünden en hurda noktalarına varıncaya kadar manasını anlamalısınız. Mustafa Kemal'in askerliğinde işin şaka götürür veya hafif geçilebilir zerre noktası dahi yoktur.

Hatta sırası gelmişken kaydolunmaya değer ki alelade zamanlarda davetli arkadaşlarıyla uzunca sofralar sohbetleri yapmayı seven Büyük Şefimiz askerlikle bizzat ve fiilen meşgul olduğu zamanlarda bu sofralar usul ve adetini tamamen ortadan kaldırır, o vakitler kendisi yalnız çalışma masası başında görülebilir.

İşte, Sakarya'dan sonraki harp vaziyetinde bir sabah Çankaya'ya çıkarak Başkumandanı ziyaret ettim. Mevsim ilkbahar sonları idi. Saat takriben 9.5 - 10 raddeleri. Atatürk çoktan kalkmış, giyinmiş, iş başında.

Kendisiyle harp vaziyeti ve memleket işleri üzerinde konuşurken bir aralık, o zaman Başkumandanın irtibat erkanı harp zabıtlığını yapan kaymakam Arif bey, elinde bir telgrafla geldi ve Başkumandana büyük hürmetle selam verdikten sonra askerce bir eda ile elindeki telgrafın zaten pek de uzun olmayan muhteviyatından haber verdi.





ATATÜRK'TEN ALINACAK DERS

Prof. Dr. Hamdi TANPINAR

Bir vaziyeti olduğu gibi görmek, bütün ihtimallerini tartmak, sıralamak en lüzumluyu, acele cevap verilmesini, gereğini ayırmak, can alacak kilit noktayı bulmak ve oraya bütün kuvvetleriyle yüklenmek. İşte büyük manasında hareket adamının belli başlı vasfı.

Her an uyanık olacaksın ve bu ameliyeyi her an için yeniden yapacaksın. Mustafa Kemal'in hayatı üzerine birazcık eğilen her insanın onda ilk gördüğü şey budur. O'nun zekası daima matematik terkipler içinde, onları tanzir ederek ve cevaplandırarak yaşadı. Daha Anafartalarda, biz onu kısa bir vaziyet mütalasından sonra kararını vermiş, elindeki kuvvetleri seçtiği noktaya tereddütsüz boşaltır görürüz.

Modern harp tarihi tek bir kumandanın omuzuna yüklenmiş bu cinsten bir karar ve icra mesuliyetini pek az kaybeder. Böyle olmalıdır, yalnız böyle olabilir ve hareket bittiği anda eski payitaht kurtulmuş, Çarlık Rusyasının akibeti belirilmiş, dünya gömlek değiştirmeye hazırlanmıştır.

Pek az kumandan kendi tarihine bu kadar parlak ve kati neticeli bir zaferin kapısından girer.

Fakat biz onu daha evvel Balkan Harbine tekaddüm eden büyük manevrada da aynı sarıh vaziyet mütalaasında görürüz.

Atatürk'ün çıraklık devri yoktur. O, daima karşısına geçer geçmez kavradığı vaziyetin tek adamı olmuştur. Hakikatta vaziyet fikriyle, O'nun dehasıyla doğmuş olanlardandı.



Anafartalar tek bir muharebe idi. Genç Mustafa Kemal orada küçük bir tepeden, muayyen bir sahada, muayyen bir vaziyeti görmüş ve cevaplandırmıştı. Anadolu savaşında ufuk büsbütün değişir ve genişler. Vaziyet bütün bir dünya siyaseti Birinci Cihan Harbi sonu denen o buhranlı devri, onun bizde ki ilk yüzü o meş'um Mondros Mütarekesi ile işgal edilen, parçalanmış vatan olur.

Koca İmparatorluk çökmüş, ordu dağıtılmıştır. Burada da aynı vaziyet dehası ile işe girer. Evvela hakiki vazifenin ne olduğunu görür. Eninde sonunda asıl şerefi ve kudreti, hayatı pahasına olsa da verilen emri icra etmekte toplanan bir meslekte, Atatürk tek başına hareket etmenin icap ettiğini anlar ve kararını verir. Burada şüphesiz bu asil şehrenin o bir tarafını, değerler tarafını görürüz.

İmparatorluk batmıştır. Fakat hür ve müstakil yaşamaya layık bir millet vardır. Kendisini o milletin emrine verecektir. 1918'de mağlup İmparatorluğun geniş kumanda kadrosu içinde yalnız onun şehresinin ortaya çıkması, bütün bir milletin onun etrafında toplanması hiçbir şekilde tesadüf değildir. Eğer İstiklal Savaşında tesadüfen veya talihin bir yardımı varsa, şüphesiz ki, bu Mustafa Kemal'in Mustafa Kemal olarak, o ruh ve imanla, o irade ve vaziyet dehasıyla aramızda doğmuş olmasıdır. Atatürk her yeni işe, biraz evvel, bırakmış gibi giren adamlardandır. Asıl yapılacağı adeta iç görsü ile seçer, Milli Mücadele de dikkat israfı denilen şey bulamazsınız. Dumlupınar Zaferi tam zamanında yapılan bir hasada benzer. Bize o kadar uzun görünen o yıllardaki sukuneti, rahatlığı şüphesiz burada kaybolan hiçbir fırsat ve zamanın bulunmadığını bilmesindendir. Bu onun belki de birkaç arkadaşıyla paylaştığı sırrıdır. Fert ve cemiyet meselesi Atatürk'ten sonra aramızda çok münakaşa edildi. O bize cemiyetin yolunu göstermek istediği, onu tek kaynak bilmemizi istediği için hep terazinin o kefesine ağır bastık. Öğretici Atatürk, bütünü ile silah arkadaşlığı yaptığı milletin arasında kaybolmak istiyor ve kendisine uzatılan bütün bu çelenkleri ona gönderiyordu. Hakikatta Milli Mücadele de her şeyden evvel o vardır. 26 Ağustosta bütün gücüyle ayağa kalkan ve etrafını hurdahaş eden Dev'in belkemiği ve düşünen kafası odur ve seçtiği birkaç arkadaşısıdır. Şerefli tepkilere her zaman rastlanır. Bir istila, daima maruz kalan milletin içinde bir yığın karşılayacağı hareket doğurur

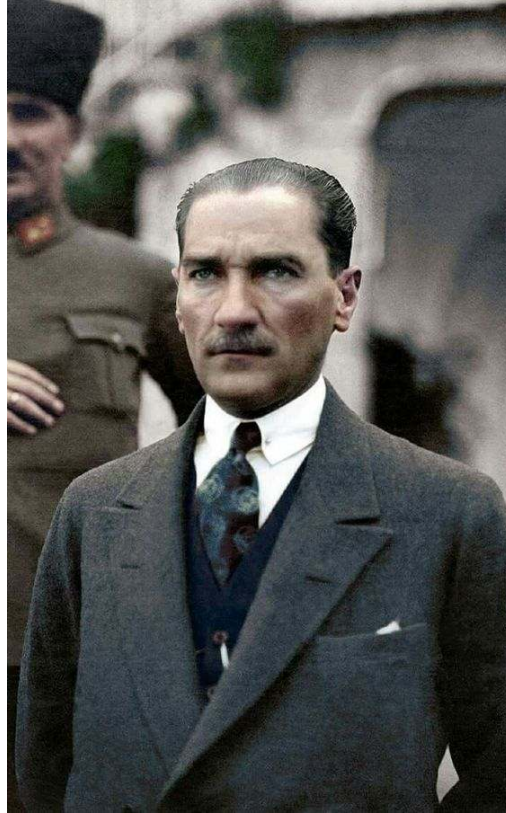




ATATÜRK VE BİLİM

Prof. Dr. Ahmet MUMCU

Osmanlı Türk toplumunun hemen hemen bütün kurumlarıyla, 17. yüzyılda büyük bir durgunluğun içine girdiği, 18. yüzyılda ise bir çökme sürecine kaydığı bilinir. Sağlam kurulmuş, dayanıklı bir devlet, bu çökmeyi önlemek için çırpınmış ama buna bir türlü engel olamamıştır. Bu çöküşü devletin engelleyememesi pek çok sebeplerle açıklanmaya çalışılmıştır. Çoğumuzun bildiği bu sebepleri burada açıklamamız gereksizdir. Pek çok okul kitabında alt alta sıralanan bu sebeplerin üzerinde etraflıca durulmaz. Bu arada en önemli çökme sebebi de daha yan sebeplerle birlikte iki kelime içinde anlatı verilir. Halbuki bu çöküş nedeni, bu güne kadar geçirdiğimiz toplumsal, ekonomik ve kültürel bunalımlarında temel etkenidir. Bunu, bilim etkinliklerinden uzak kalmak, bilimin gerçek anlamını bir türlü tam olarak kavrayamamak biçiminde kısaca belirtebiliriz. Klasik felsefeyi canlandırıp, ona yepyeni bir yön veren İslam bilginlerinin içinde Türkler de vardır. 11. Yüzyıl da doruk noktasına varan bu gelişme ile İslam filozofları akılcı bir görüşle insanın, maddenin özünü araştırmışlar, özellikle doğa bilimleri alanında önemli sayılabilecek ipuçları elde etmişlerdir.



Bir kültür alışverişi ile bu birikiminin batıya eriştiği de bilinir. İslam bilginlerinin katkısı ile batıya akan bu bilgi birikimi, oradaki rönesansın temel sebeplerindendir. Batıdaki rönesansı hazırlayan İslam felsefesi, ne yazık ki 12.yüzyıldan sonra hızla kabuk değiştirmeğe başladı. Akılcılığa fazla güvenemeyen bir mistizim içine dalan İslam bilginleri, kendilerine erişen bilgileri işleyemediler. Bunun da pek çok sebepleri var. Ama bu kısa yazıda anlatılamaz. Fakat gerçek odur ki, İslam rönesansı gelişmemiş ve durgunluğa doğru hızla kaymıştır. Osmanlı devleti kurulduğu sırada, bu durgunluk da iyice artmıştı. Son derece zeki, akıllı, beceri sahibi ilk Osmanlılar, çok güçlü bir devlet kurdular.

Devlet yönetiminde bir sanatçı gibi davranma geleneği açtılar. Henüz kendini toparlayamayan, bilimsel gelişmenin eşiğindeki batı devletlerinden her bakımdan üstündü bu İmparatorluk. Ama ne yazık ki, İslam dünyasındaki bilimsel durgunluk da bir toplumsal yasa gereği Osmanlılara geçmişti. Evet, Osmanlılar bilime değer verdiler, ama kendilerine geçen durgun İslam skolostiği idi bu bilim. Böylece Osmanlı bilim kurumlarında, İslam rönesansı dönemindeki üstün bilginlerde yetişemedi. Eski, parlak İslam bilim anlayışına dönmek isteyen büyük Osmanlı hanı II.Mehmet; yani alışılmış adıyla Fatih (1451 — 1481), sağlığında bu yolda, önemli adımlar attı. Ama onun bu çabaları, kendinden sonra gelen hükümdarlarca tam anlamı ile değerlendirilemedi. Batıda Kopernikus (1473 — 1553), Tycho Brahe (1546 — 1601), Kepler (1571 — 1630) gibi, doğa bilimlerinin büyük dahileri çıkarken, Osmanlı skolostiğinin temsilcileri bu gelişmenin farkında bile değillerdi. Kuşkusuzdur ki, Batıdaki din de bu gelişmeye direnmiştir. Galilei'nin (1564 — 1642) başına gelenler bilinir. Ama XVII. yüzyıl sonlarında, Batıdaki hükümdarlar da kesinlikle bilimin yanına geçmişler, kilise baskısı giderek azalmış ve dev bilimsel gelişme, akıl almaz boyutlara ulaşmıştır. Sürekli ve hızla büyüyen bilimsel gelişmeye paralel olarak teknoloji de aynı biçimde ilerlemiştir. Batı devletleri güçlenmişler ve bir doğa yasası gereği « güçsüzleri ezmeye » başlamışlardır. Bu yolda ezilen onurlu bir ulus Japonlar, XX. Yüzyıl ortasında Batıyı Batı yapan esrarı keşfettiler. Bu, özgür bilimsel düşünceydi.





ATATÜRK VE ATATÜRK'ÜN ÇOCUK SEVGİSİ

Atatürk, yaşamı boyunca tüm sevdiklerine hangi yaşta olursa olsun "çocuk" diye seslenirdi. Onun sözlüğünde çocuk sevgi demektir. O'nun çocuğu yoktu ama içinde bitip tükenmeyen bir çocuk sevgisi vardı. Bundan dolayı yüreği arada burkulmuş mudur bilmiyorum ama galiba bu ihtimal çok düşük; bütün Türk çocukları onun öz yavruları gibiydi. Atatürk, çocukların riyakârlık bilmeden bütün istek ve arzularını içlerinden geldiği gibi açıklamalarından çok hoşlanırdı. Son yıllarını da çok sevdiği bir çocukla geçirdi. Ülkü, Atatürk'ün çocuk sevgisinin bir simgesi oldu.

O'nun açık mavi gözleri her yerde çocukları arardı. Çağdaş ve mutlu Türkiye'yi çocuklarda görür ve çocuklarda bulurdu.

Tüm yurt gezilerinde çocuklara sevgi ile yaklaşır, onlarla uzun uzun konuşurdu. Vedat Demirci'nin anılarından öğrenildiğine göre; Atatürk bir gün çocuk balosuna gider. Ortalıkta bir şaşkınlık havası doğar. Küçük bir oğlan salonun orta yerinde kalır. Bu yavru hayranlıkla bir süre Atatürk'e baktıktan sonra: "Atatürk'üm, seni öpmek istiyorum" der. Ortalıkta bir sessizlik dalgası yayılır.

Bu derin sessizliği Atatürk'ün sesi bozar "Öyleyse, gel öp" der. Çocuk koşarak Atatürk'ün boynuna sarılır. O sırada diğer çocuklar da: "Biz de.. Biz de.." diye bağırırlar. Böylece tüm çocuklar Ata'yı doya doya öperler. Bu görüntü çoğu kişiyi ağlatır. Büyük Atatürk de ağlar.



Evet, Türk çocuklarının bu engin sevgisi için ağlar. Hem de sevinç gözyaşlarını dökerek. O gün çevresindekilere övünçle: "İşte benim kuşaklarım" der.

Atatürk çocuk davasının önemini her ortamda vurgulayarak çocuklara yönelik hizmetlerde rehberlik yapmayı sürdürmüştür. 17 Ekim 1922 yılında Bursa'da kendini karşılayan çocuklara aşağıdaki şekilde seslenerek nasıl bir gençlik istediğini belirtmiştir:

'Küçük hanımlar, küçük beyler Sizler hepiniz geleceğin bir gülü, yıldızı ve ikbal ışığısınız. Memleketi asıl ışığa boğacak olan sizsiniz. Kendinizin Ne Kadar Önemli, Değerli Olduğunuzu Düşünerek Ona Göre Çalışınız. Sizlerden Çok Şey Bekliyoruz.'



Bu bayram, TBMM'nin açılışının birinci yılında kutlanmaya başlanan 23 Nisan Millî Bayramı ve 1 Kasım 1922'de saltanatın kaldırılmasıyla, önce 1 Kasım olarak kabul edilen, sonra 1935'te 23 Nisan Millî Bayramı'yla birleştirilen Hâkimiyet-i Milliye Bayramı ile Himaye-i Etfal Cemiyeti'nin 1927'de ilan ettiği ve ilki Atatürk'ün himayesinde düzenlenen 23 Nisan Çocuk Bayramı'nın kendiliğinden birleşmesiyle oluştu. 1980 darbesi döneminde Millî Güvenlik Konseyi, bu bayrama resmî olarak "23 Nisan Ulusal Egemenlik ve Çocuk Bayramı" adını verdi.





ATATÜRKÇÜ DEVLET ANLAYIŞI

Prof. Dr. Özer Ozankaya

“Ulusal servetin dağılımında daha yetkin bir adalet, emek harcayanlara daha yüksek gönenci ulusal birliğin korunması için koşuldur.”

“Ulusal mücadele yalnız Türk ulusu nüm ve hesabına olsaydı, çok daha kansız ve çok daha kısa sürede kazanılabilirdi. Türk devrimi tük mazlum uluslara ve demokrasi özlemini duyan tüm insanlığa örnek olup umur verdiği için ona yapılan saldırılar, süper güçlerin her ikisinden de destek alan saldırılardır.”

1960'şarda başlayarak, Marksist olmayan Batılı düşünürlerin kapilazime yönelttikleri eleştirilerde yukardaki gözlemleri doğrulamaktadır. Örneğin Kirk F. Koerner ve çalışma arkadaşları Liberalism and ts Crities adlı kitaplarında, “Makyavelli'den bu yana Batı dünyasına yön veren ana doğrultunun, eskinin “ bilgelik, erdeme umayka, 3 çabası olmayıp “ zevk için zevk “ olduğunu bu doğrultunun bilgelik, erdem gibi değerleri amaç olmaktan çıkarıp mutluluk, zevk, maddi kazanç için araç durumuna düşürdüğü, üstelik ne mutluluk, ne de doyum sağlamayıp, daha küçültücü ve alçaltıcı olduğu“ yazılmaktadır.

Liberalizmin olduğunu belirten yazarlar, tüm gerekleriyle uygulanacak olursa liberalizmin siyasal uzlaşmalarla olanak bırakmayacağını belirtiyorlar.

Çünkü siyasal eğitim ve deneyimden yoksun yeni sınıflara ve yeni yöneticilere bir “ siyasal el kitabı “ hazırlamak uğruna, özel önem taşıyan kimi gerçekleri göz ardı ettiğini vurguluyorlar.



Aynı düşünürler kapitalizmin özünde savunulmaz olduğunu, kar amacına dayalı bir toplumsal düzenin en geniş toplum kesimlerini gereksinimlerini karşılamayacağını, gelirdeki ve yaşama koşullarındaki eşitsizliklerin rastlantı sonucu olmadığını, emek harcayanların acınacak biçimdeki yabancılaşmanın zeka ve karakter de içinde olmak üzere her türden kaynak savurganlığına ve yitimine yol açtığını yazıyorlar.

SOSYALİZM CEPHESİNDE DURUM

Kapitalizm nasıl bilimsel yöntemin yeterince anlaşılıp uygulanmasının yapılamadığı bir dönemde feodal kısıtlamalara karşı tepkiler ortamında oluştuysa,

sosyalizm de aynı etkisinin devam ettiği bir dönemde kapitalizmin büyük toplumsal bunalımlarına tepki olarak doğdu.

Bu nedenle demokrasinin belirgin niteliklerini temel alan, örneğin “ tek doğru “ görüşünden uzak durulması, “kamu yararının her gün yeniden yeniye tartışılabilmesi “ ifade Atatürk'ün gereklerine dayalı bir sistem olmadı Bu günkü Sovyetler Birliğinin en yetkili kişisi Gorbaçov'un aşağıda birkaç örneğini aldığımız ağır eleştirilerine rağmen, sosyalizm hala “ özgürlük “ sorununu çözebilmiş olmak söyle dursun, yeterince ortaya bile koyabilmiş değildir.

Gorbaçov'un oReykjavik'e gitmeden önce Paris'te yaptığı basın toplantısında bir gazetecinin “ Sovyetler Birliğinde birden çok siyasal parti kurulmasına neden izin verilmiyor” yolundaki sorusuna verdiği yanıt, bu gözlemimizi doğrular niteliktedir: “Sovyet hükümetine böyle soru soramazsınız! 1978 yılında Moskova'da yapılan Uluslararası Siyasal Bilim Kongresi'ne katıldığım sırada, kongre üyelerinden birisinin 1976 Sovyet Anayasası'nı açıklayacağı bir toplantı düzenlendiğini öğrenip dinleyici listesine adımın yazılmasını sağlamıştım. Bu toplantının sorular bölümünde bir anayasa profesörü, Prezidyum üyesine “Neden yasaların anayasaya uygunluğunun yargı denetimine yani anayasa mahkemesine yer verilmediğini “ sorunca su yanıtı almıştı: “Sovyet parlamentosu anayasaya aykırı yasa yapmaz.” sosyalist model hala özgürlük sorununu çözememiş olmakla birlikte, kendisine yöneltilen eleştirileri yine bu modeli 70 yıldan beri uygulayan bir toplumun en yetkili kişinin kaleminden okumak öğretici olacaktır.





ATATÜRK'ÜN BARIŞÇI POLİTİKASI

““Sömürgecilik ve emperyalizm yer yüzünde yok olup yerine uluslar arasında hiçbir renk, din ve ırk farkı gözetmeyen yeni bir uyum ve işbirliği çağı egemen olacaktır””
M. Kemal Atatürk

Atatürk'ün dış politikasının temel hedeflerinden biri olan “barış” Atatürk'ün hedef olarak gösterdiği temel politikalandı. 1911 - 1912 döneminde cepheden cepheye koşan, durmadan savaşmak zorunda kalan Mustafa Kemal, her zaman barış özlemiyle yaşamış, Türkiye'nin millî sınırlar içinde egemenliğini güvenlik altına alan bir barışı sağladıktan sonra da onu korumak için elinden geleni yapmıştır.

Bazı şeyleri sadece ele geçirmek değil aynı zamanda ele geçen şeyleri ne denli koruyabiliyoruz, onu ne denli yaşatabiliyoruz işte o önemlidir. O'nu daha 1923 Şubatı'nda; “Savaş zorunlu ve hayati olmalıdır. Ulusun yaşamı tehlikeyle karşı karşıya kalmadıkça savaş bir cinayettir” dediğini görüyoruz. Nitekim, savaş yasaklayan 1928 Briand Kellogs Antlaşması'na ve ertesi yıl bu Antlaşmayı Doğu Avrupa'da hemen yürürlüğe koyan Moskova protokolüne Türkiye'nin katılmasını isteyen O'dur.



Numan Menemencioğlu'nun Dışişleri Bakanı bulunduğu sırada bir resmi davet sonrasında diplomatlara öğüt veren Atatürk, “Diplomatlar barışın kurmaylarıdır” demekle de hem barışı, hem de onun sağlanması için diplomasi yolunun önemini belirtmiş oluyordu.

Atatürk, barış ve devletler arasında ilgi, ilişkiler kurulması özlemiyle ki, Lozan Barış Antlaşması'yla yetinmemiş, Türkiye'nin başta komşular olmak üzere, tüm devletlerle dostça ilişkiler sürdürmesi için bir dizi antlaşma bağlılığı istemiştir. 1925 - 1930 döneminde bunların en önemlileri Sovyetler Birliği ile 1921 Dostluk Antlaşması'ndan sonra, 1929 yılında Saldırmazlık Paktı; Bulgaristan ile 1925 yılında bir Dostluk Antlaşması, ertesi yıl

Fransa ile, Türkiye - Suriye ilişkileri konusunda, bir iyi komşuluk sözleşmesi ki 1930'da bunu bir de Türkiye - Fransa Dostluk Antlaşması izleyecektir. Daha sonra İtalya ile bir Tarafsızlık Antlaşması ve 1930 yılında, Yunanistan ile Dostluk Antlaşması olmuştur. Böylece Türkiye'nin etrafında dostluk çemberi tamamlanmıştır.

Atatürk 20 Nisan 1931 günü, milletvekilleri seçimleri öncesi, Cumhuriyet Halk Partisi lideri olarak, açıkladığı bir bildiride: Yurtta Sulh, Cihanda Sulh için çalışıyoruz” demiştir. Atatürk'ün “Yurtta Sulh, Cihanda Sulh” ilkesi barışa verdiği değerin ifadesidir. Atatürk, içeride de dışarıda da barışın korunmasını temel amaç almıştı.

Bu anlayış, “her ne pahasına olursa olsun barış” demek değildi. Kurtuluş Savaşı sırasında görüldüğü gibi Atatürk, ancak Türkiye'nin temel hedeflerine ulaşıldığında, yani hakları kabul edildiğinde barışa razı olacağını ortaya koymuştu.

Atatürk, dünyada gerçek barışın kurulmasından yanaydı. Yani, savaşların nedenleri üzerinde durarak, bunları ortadan kaldırmadan gerçek barışa ulaşamayacağını bilincindeydi.





ATATÜRK E AİT İKİ HATIRA

Doç. Dr. Samih Nafiz TANSU

Sonbahar yurda erişti mi, havalar soğudu mu, yapraklar sarardı mı, İstanbul'dan Ankara'ya göç başlar ve bir gün bütün yazı Florya'da, Yalova'da, Dolmabahçe'de geçiren büyük Ata, Ankara'ya gürültüsüz, dağdağasez geçmiş, gitmiş olurdu.

Bir ilkbahar gecesi, şimdiki gibi hatırlıyorum, Ankara'nın Marmara köşkünde ve bahçesinde, Kızılay menfaatine balo veriliyordu. Bahar ayları hayli ilerlemiş, Mayıs yaklaşmıştı. Her gün Ankara'da daha fazla ısınmış ve bu tatlı yıldızlı gecede, insanı neşelendiren bir ılıklik ortalığa hakim olmuştu. Davetliler çoktan, Marmara havuzu etrafındaki masalarda yerlerini almışlardı. Havuzun ortasındaki kameriyede, bir saz heyeti evvela alaturka havalar çaldı. Sonra yerini başka bir orkestraya terk etti ve dans havaları çalındı. Köşkün önündeki pistte dans edenler gittikçe çoğaldı. Gece yarısına doğru da Atatürk, köşke ve baloya şeref verdi. Pek az sonra küçük rule haline sokulmuş piyango numaraları satışa arz edildi. Fakat bunlara rağbet pek azdı. Saatler ilerledikçe, bu numaralara büyük ümit bağlamış olan Kızılaycılar bir endişe almıştı...

İçlerinden bir bayan, Atatürk'ün manevi evlatlarından biri, onun kulağına hafifçe duydukları endişeyi fısıldamıştı. Kemal Atatürk, Oturduğu masadan kalktı. Piyango dolabının başına geldi ve oturdu.

- Bana, dedi, Şükür Kaya'yı çağırınız!

Hemen yanındakiler koştular. Dahiliye vekilini huzura getirdiler.

- Şükrü Kaya, dedi, bu piyangodan yirmi beş tane al, birini kendine sakla, diğerlerini bana ver!...



- Baş üstüne Paşam. Şükrü Kaya bey denildiği gibi yaptı, Atatürk yirmi dört numarayı, bunları lamalayıp etrafı bakan vatandaşlara eliyle birer birer dağıttı. Aynı şekilde Afyon Ali Bey, Kılıç Ali Bey, Merhum Saraçoğlu Şükrü bey, vekillerden, mebuslardan, ileri gelen zenginlerden kimler varsa hepsi birer birer çağırıldı. bazıları laf olsun diye:

Vallahi paşam, o kadar para, yanımda yok diyecek oldu. Mustafa Kemal hiç şaşırmadan:

Hesabınıza yazalım, yarın parasını ödersin diye, mızıkçılara meydan vermedi. Hatta birare Hariciye Vekili Tevfik Rüştü Aras çağırıldı. Atatürk kendisine şöyle diyordu :

- Hariciye Vekili, kaç bilet alabilirsin?

Tevfik Rüştü Bey zeki bir bakışla, siyah gözlüklerini altında parlayan nazarları ve her zaman tebessüm eden çehresiyle cevap verdi:

Hariciye vekiliniz hepsini almaya muktedirdir Paşam, emrederseniz bütün numaraları alayım!

O zaman Mustafa Kemal güldü ve:

- Yok yok dedi. O kadar masraf ettirmem, yirmi beş tane al. Biri senin, diğerleri benim olsun, ve avucuna bırakılan yirmi dört taneyi de etrafındaki vatandaşlara son adedine kadar dağıttı.

Tanesi bir lira olan bu piyangoonun hemen hepsi yarım saat içinde tükenmiş, varlıklı vatandaşlar fazlaca almış, alamayacak olan kimselere de Atatürk o gecenin hatırası olarak birer tane hediye etmişti. Bu onun mevcudiyetini her işte başaran, yaratan bir görünüşü idi.

Ankara'da sıcaklar başladı mı, otlar sararıp kavruldu mu, Haziran başları geldi mi, gene bir gün Ata'nın İstanbul'a sessizce geçip gittiği duyulurdu. Onsuz Ankara, ruhsuz bir şehir gibi arkada kalırdı. Şimdi İstanbul'un sahilleri, dağları, ovaları, dereleri, çayları bu varlığın hareket ve hareketleriyle yer yer şahlanırlar, sahillerde motor ile ayrışan delikanlılar, kumsallarda onun yanında yüzen sporcular görülürdü. Her tarafa hayat ve hareket gelir, Dolmabahçe Sarayı bütün bir yaz onun bayrağını dalgalandırır.





- * Mecellenin kaldırılması (1924-1937)
- * Türk Medeni Kanunu ve diğer kanunların çıkarılarak laik hukuk düzenine geçilmesi (1924-1937)

Atatürk'ün Milli Güç Yeniliği :

- * Siyasi güç
- * Ekonomik güç
- * Askeri güç
- * Sosyo kültürel güç

Atatürk'ün Kadın Hakları Yeniliği

- * İlk Türk devletlerinde kadın ve erkekler eşitti.
- * Osmanlı devletinde kadınlar bir çok haklarını kaybetti.
- * Medeni kanun ile kadın erkek eşitliği sağlandı.
- * Kadınlara 1934 yılında seçme ve seçilme hakkı verildi
- * Atatürk'ün Yeni Harflerin Kabul Yeniliği
- * Cumhuriyetten önce Arap harfleri kullanılıyordu.
- * Okuma yazma öğrenmek çok zor oluyordu.
- * Türk dilinin yapısına uygun ve öğrenmesi kolay olan Latin harfleri hazırlandı.
- * 1 kasım 1928'de TBMM yeni Türk harflerini kabul etti.
- * Türk dilini yabancı dillerin etkisinden korumak için, Atatürk Türk dil kurumunu kurdurttu.

ATATÜRK'ÜN HUKUK YENİLİĞİ :

Atatürk'ün Anayasa Yeniliği

- * Devletin yönetim biçimini gösterir.
- * Yasama,yürütme ve yargının nasıl kullanacağını gösterir.
- * Vatandaşların temel hak ve görevlerini gösterir.
- * Devletin temel kanunudur.
- * Kanunlar anayasaya aykırı olamaz.
- * 20 ocak 1921'de TBMM'si ilk anayasasını kabul etti.
- * Daha sonra başka anayasalar hazırlandı.



Atatürk'ün Türk Medeni Kanunu Yeniliği

- * Kişilerin hakları, borçları, aile kurması, boşanma miras işleri medeni kanuna göre olur.
- * Cumhuriyetten önce medeni kanun yoktu.
- * İsviçre medeni kanunu örnek alındı.
- * TBMM 4 ekim 1926'da medeni kanunu kabul etti. Bu kanuna göre:
- * Resmi nikah ve tek eşle evlilik getirildi.
- * Evlenme, boşanma ve mirasta kadın erkek eşitliği getirildi.

Atatürk'ün Milli Eğitim Kadın Hakları Yeniliği

- * Eğitimin amacı cehaleti ortadan kaldırmaktır.
- * Atatürk, eğitimin çağdaş olmasını istemiştir.
- * Anayasamıza göre, kız ve erkek öğrenciler için ilköğretim zorunludur.
- * Okullarda karma eğitim yapılır.
- * Atatürk'e göre "kadınlarını eğitmeyen toplum yükselmez.
- * Çağımız bilgi çağıdır.

Atatürk'ün Öğretim Birliği Yeniliği

- * Osmanlı devleti zamanında medrese ve okul diye iki ayrı eğitim kurumu vardı.
- * TBMM 3 mart 1924'te öğretim birliği kanununu kabul etti.
- * Bu kanuna göre;
- * Tüm okullar milli eğitim bakanlığına bağlandı.
- * Medreseler kapatıldı.
- * Eğitim sistemimiz laikleştirildi.





SALTANATIN KALDIRILMASI 1 Kasım 1922

Türkiye Büyük Millet Meclisi'nin 1 Kasım 1922'de kabul ettiği 308 numaralı "Türkiye Büyük Millet Meclisi'nin, hukuku hâkimiyet ve hükümrâninin mümessili hakikisi olduğuna dair" adlı kararnamesi ile gerçekleşmiştir.

Saltanatın kaldırılmasıyla beraber Osmanlı İmparatorluğu resmen sona ermiştir.

SÜRECİ

Saltanatın kaldırılmasına doğrudan doğruya yol açan olay, Kurtuluş Savaşı'nın başarı ile sonuçlanmasından sonra toplanması öngörülen barış konferansına Ankara ve İstanbul hükümetlerinin birlikte davet edilmeleridir.

17 Ekim tarihli bir telgrafla sadrazam Tevfik Paşa barış konferansında ortak bir tavır belirlemek amacıyla Mustafa Kemal'e başvurmuştur. 20 Ekim tarihli, Türkiye Büyük Millet Meclisi Başkanlığına hitap eden ikinci bir telgrafta Tevfik Paşa Babıali ile Büyük Millet Meclisi arasında amaç bakımından tam bir birlik olduğunu, Sevr Antlaşmasını iptal ettirmek ve işgalin sonuçlarını ortadan kaldırmak için beraberce mücadele edildiğini belirterek ulusal birliğin önemini vurgulamış ve vatan uğruna kişisel hırslardan vazgeçilmesi gerektiğini belirtmiştir.

28 Ekim'de İtilaf Devletleri İsviçre'nin Lozan kentinde toplanacak olan konferansa İstanbul ve Ankara hükümetlerini resmen davet etmiştir.



Bunun üzerine iki gün sonra toplanan TBMM, İstanbul hükümetinin tasfiyesine yönelik 82 imzalı karar tasarısını görüşmüşse de aynı gün sonuç alamamış, ancak 1 Kasım tarihli toplantıda Mustafa Kemal'in sert müdahalesi üzerine saltanatın kaldırılmasına karar vermiştir.

Kararname, ilga hükmünü geriye yürüterek "İstanbul'daki şekli hükümetin 16 Mart 1920'de tarihe intikal ettiğini" bildirmiştir. Aynı gün alınan bir başka Meclis kararıyla 1 ve 2 Kasım günleri milli bayram ilan edilmiştir.

Mustafa Kemal'in ifadesine göre milletvekillerinin birçoğu saltanatın kaldırılması kararına karşı çıkmışlardır. Bakanlar kurulu başkanı Rauf Bey (Orbay) başta karşı çıktığı karara 29 Ekim'de Mustafa Kemal ile görüşükten sonra taraftar olmuştur. Buna karşılık liberal görüşleriyle tanınan Mersin vekili Selahattin Bey (Köseoğlu) sonuna kadar karara muhalif kalmıştır. Oylama sırasında bağırarak açık oy ve sayım isteyen milletvekillerine rağmen sayım yapılmamış ve kararın oy birliği ile alındığı ilan edilmiştir.

Gerek Rauf gerek Selahattin Beyler daha sonra kaleme aldıkları anılarında, cumhuriyete prensip olarak karşı olmadıklarını, ancak padişahlığı kişisel diktatörlük eğilimlerine karşı bir engel olarak gördükleri için kaldırılmasına muhalif olduklarını anlatırlar.

Hiyanet-i Vataniye Kanunu'nda 15 Nisan 1923'te yapılan bir değişiklikle, Saltanatın lağvına dair kararnameye karşı sözle ve basın yoluyla muhalefet etmek vatan hainliği kapsamına alınmış ve idamla cezalandırılmıştır.

Kararnamenin ilanından sonra sadrazam Tevfik Paşa başkanlığında 4 Kasım günü son toplantısını yapan Osmanlı hükümeti istifasını padişaha sunmuştur. 5 Kasım'da Ankara hükümetinin İstanbul'daki temsilcisi Refet Paşa (Bele) tüm bakanlık müsteşarlarını Divanyolu'ndaki Şark Mahfilinde toplayarak her türlü faaliyete son vermelerini tebliğ etmiştir. 7 Kasım'da Babıali'deki başbakanlık dairesi resmen boşaltılmış ve Osmanlı Devleti'nin resmî gazetesi olan Takvim-i Vekayi'nin yayınına son verilmiştir.

SONUÇLARI

Şeklen "halife" unvanını koruyan VI. Mehmed (Vahideddin) 10 Kasım'da son cuma selamlığına katılmış, ancak yaşamına ve özgürlüğüne yönelik tehditleri gerekçe göstererek 17 Kasım sabahı Boğaziçi'nde demirli bulunan İngiliz zırhlısı Malta'ya sığınmıştır.

19 Kasım'da TBMM, veliaht Abdülmecid Efendi'yi halife ilan etmiştir. 3 Mart 1924'te çıkarılan bir kanunla halifelik de lağvedilmiş ve tüm Osmanlı Hanedanı mensupları yurt dışına çıkarılmıştır.





"... Gece olmuştu. Çankaya'ya gitmek üzere meclisten ayrılırken, koridorlarda beni beklemekte olan Kemalettin Sami ve Halit Paşa'lara rastladım. Ali Fuat Paşa, Ankara'dan ayrılırken bunların Ankara'ya geldiklerini o günkü gazetede "bir uğurlama bir karşılama" başlığı altında okumuştum. Daha kendileriyle görüşmemiştim. Benimle görüşmek için o zamana değin orada beklediklerini anlayınca, akşam yemeğine gelmelerini Milli Savunma Bakanı Kazım Paşa'ya söyledim. İsmet Paşa ile Kazım Paşa'ya ve Fethi Bey'e de Çankaya'ya benimle birlikte gelmelerini söyledim. Çankaya'ya varınca orada beni görmek üzere gelmiş olan Rize Milletvekili Fuat, Afyonkarahisar Milletvekili Ruşen Eşref Beylere rastladım. Onları da yemeğe alıkoydum.

Yemek yenirken: "Yarın Cumhuriyet ilan edeceğiz" dedim. Orada bulunan arkadaşlar, hemen düşüncemi benimsediler. Yemeği bıraktık. O dakikadan başlayarak izlenecek yöntem için kısa bir program düzenledim ve arkadaşları görevlendirdim.

Düzenlediğim programın ve verdiğim yönergenin uygulanışını göreceksiniz.

Baylar, görüyorsunuz ki, Cumhuriyet ilanına karar vermek için Ankara'da bulunan bütün

arkadaşlarımı çağırma ve onlarla görüşüp tartışmayı doğal olarak bu konuda benim gibi düşündüklerinden kuşku yoktu. Oysa o sırada Ankara'da bulunmayan kimi kişiler hiçbir yetkileri yokken, kendilerine bilgi verilmeden, düşünceleri ve uygun görüp görmedikleri sorulmadan Cumhuriyet'in ilan edilmiş olmasını, gücenme ve ayrılma nedeni saydılar.



O gece birlikte bulunduğumuz arkadaşlar erkenden ayrıldılar. Yalnız İsmet Paşa Çankaya'da konuk idi. Onunla yalnız kaldıktan sonra, bir yasa tasarısı hazırladık. Bu tasarıda 20 Ocak 1921 günlü anayasanın devlet biçimini saptayan maddelerini değiştirmiştim:

Birinci maddenin sonuna: "Türkiye Devletinin hükümet biçimi Cumhuriyet'tir" cümlesini ekledim.

Üçüncü maddeyi şöyle değiştirdim: "Türkiye Devleti, Büyük Millet Meclisince yönetilir. Meclis, Hükümetin türlü yönetim kollarını bakanlar aracılığıyla yönetir"

Bundan başka, anayasanın temel maddelerinden olan 8.nci ve 9.ncu maddeleri de, değiştirilerek ve açıklığa kavuştu.

CUMHURİYET BAYRAMINDA

Doğruldu, bundan on yıl önce, bükülmüş dizler.

Türk gururla başını kaldırdı birden bire
On yıldır amıyoruz, benzedik bir nehre,
Gözümüzde tütüyor geniş tuzlu denizler.

Başlarımız dumanlı zafer denen kırmızdan,
Yanan bir bayrak gibi güneşi taşıyoruz.
Güneş bir sel halinde akıyor kanımızdan,
Her gün bir yıl ve her yıl bir asır yaşıyoruz.

Şarkımız İnkılabın dillenmiş heyecanı,
Gözlerimiz yaşarmış bu çılgın haykırıştan,
Biz ki muzaffer çıktık bu en büyük yarıştan,
Haykıralım, doldursun seslerimiz cihanı.

Gözleri hep ileride, başları hep yukarıda,
Nasıl çağlarsa dağda bütün heybetiyle su,
Koşuyor zaferlere doğru gençlik ordusu,
Bu ışık sarhoşları İnkılap sarhoşları.

Gökte yanan güneşi koparıp tan yerinden,
Elimizde meşale gibi taşımaktayız.
Bütün varlığımızla şimdi biz ayaktayız,
Biz aldık bu ateşi Gazi'nin gözlerinden.

Yaşatmaz bu havadan başka bir hava bizi,
Ancak bu yol götürür, biliyoruz, güneşe,
Ceddiniz nasıl önce tapardıysa ateşe,
Öyle Cumhuriyetle doldurduk kalbimizi.

Ona şeref, ona şan, ona bütün minneti,
Asırlık zincirlerden kurtulan bir milletin,
İşte dev akisleri bu ebedi milletin,
Bakın bir tek ses gibi sarıyor memleketi.





ATATÜRK VE MİLLİ EĞİTİM

Yazan Prof. Dr. Ahmet KILIKBAY

En mühim ve feyizli vazifelerimiz milli eğitim işleridir. Milli eğitim işlerinde mutlaka muzaffer olmak lazımdır. Bir milletin hakiki kurtuluşu ancak bu suretle olur (1922).

K.ATATÜRK

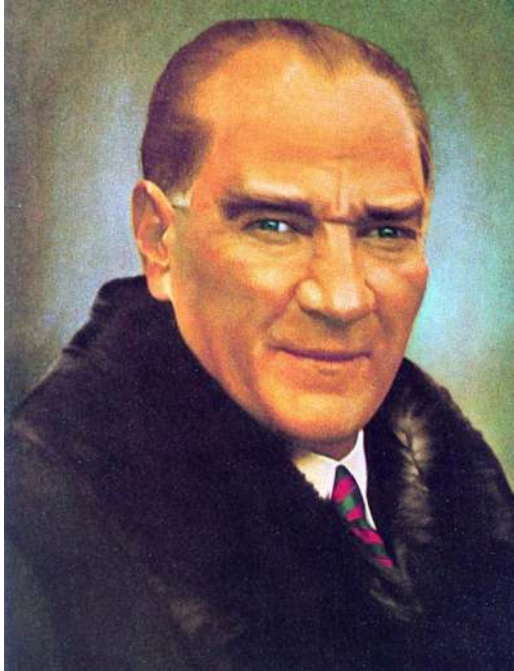
Güzel yurdumuzun, asil milletimizin kurtarıcısı Yüce Atatürk'ün aramızdan ayrılarak Büyük Türk Milletinin kalbine yerleştiği her geçen yıl, ona sevgiyi ve bağlılığı bir kat daha arttırmaktır.

Atatürk'ü sevmek yalnız onun, buğday sarısı saçlarını, deniz mavisi gözlerini sevmek değildir. Atatürk'ü sevmek onun gibi düşünmek, onun gibi duymak ve onu anlamaktır.

Atatürk gibi milli varlığın her alanında yaratıcı eserler bırakıcı, dehasının mucizesiyle bütün milli hayatı yoğurup diriltten bir insandan bahsetmek daima güç bir şeydir. Çünkü Atatürk'ten bahsetmek, fanilerin diliyle bir mucizeler zincirini anlatmak demektir. Mucize, mucize ile anlatılır. Onun içindir ki kahramanların gerçek yüzleri ancak sanatta görülür.

Atatürk, büyük ve şümüllü manasıyla kahramandır. Bu kelimenin manasında gerçek bir vuzuhu, elle tutulacak, gözle görülecek, zaman içinde bir yıldızı mahreki gibi nurlu izi takip edilebilecek bir misalin getirebileceği vuzuhu isteyenler onun hayatına bakmalıdırlar.

Bir milletin yaşama iradesini en lazım olduğu bir anda kendi nefsinde yaratıcı bir kudret halinde hazır bulabilmek ve bir ocağın, merkez bir yıldızdan dağılan aydınlık gibi, onu tam zamanında etrafa dağıtabilmek için, ilkin o milletin içinde yetişmek, sonrada bütün ömründe onu yaşamak tabii şarttır. Bizzat kendisi:



«Bizim yolumuzu çizen, içinde yaşadığımız yurdun bağrından çıktığımız Türk Milletinin ve bir de milletle tarihinin bin bir facia ve ıstırap kaydeden yapraklarından çıkardığımız neticelerdir.»

Derken bunu söylemiş oluyor.

Artık ATATÜRK ün ne olduğunu anlamak, öğrenmek, bellemek için belirtiler var orta yerde. Edebiyatça laflardan kurtulmuş, düşünceye, bilimsel yönetime dayalı incelemeler dönemine girmiş sayılırız. Bu sevinilecek bir girişimdir.

Sanırım ki, bu çalışmalar, bunları izleyecek bundan sonraki çalışmalardır ki topluma, yeni kuşaklara Atatürk'ü doğru tanıtacak, anlatacaktır. Gerçek bir ATATÜRKÇÜLÜK de, bu temel üzerine kurulacaktır.

Atatürk, yurt bütünlüğünün, ülkü birliğinin ve ileri hamlelerin bayrağı olarak gönüllerimizde yerleşmiştir. Bu bayrak; ilerlemek, kalkınmak, medenileşmek ve modern Türkiye ülküsünün timsali olarak ebediyen dalgalanacaktır.

Büyük adamların belirli özelliği, düşünce özerkliği, olayları müşahade etmek ve bu müşahadelerden doğru dürüst sonuçlar elde etmek, yani gerçeklikte görülür.

Atatürk ülkülerinin gerçekleşmesini Milli Eğitimi de ilerlemekle mümkün olabileceğini işaret etmiştir.

Bizim Milli Eğitim plânımızın felsefesi bellidir. Hedefine gelince, çocuklarımız için gelecekte ne türlü bir insan mutluluğu, nasıl bir milli refah hayal ediyorsak Maarifimize o türlü bir yön vermemiz tabiidir.

Bize göre, eğitimimizin milli hedefleri de, Büyük Kumandan ve Devlet Adamı, Kılıç ve Kalem sahibi, büyük eğitimci, yazar ve yazdıran Gazi Mustafa Kemal Atatürk'ün nutuklarından başlayarak kanunlarımızda ve programlarımızda ifadesini bulmuştur. Çünkü Atatürk'ün hedefi olan ileri, mamur Türkiye'nin anahtarı öğretmenlerimizin elindedir. Öğretmenlerimizde bu cümleden mülhem olmak üzere, ellerine okutulmak - eğitilmek üzere tevdi ettiğimiz çocuklarımıza, en iyi kültürü vermek, eğitmek, ülkemize yararlı evlatlar yetiştirmek mecburiyetindedirler...





“Her millet, layık olduğu yaşayışa erer...”

Atatürk'ün Adana'da Hatay için:

“Kırk asırlık Türk yurdu yabancı elinde kalamaz!” demesinden iki gün sonraydı.

Mersin'de istasyondan şehrin içine doğru yavaş gidiyordu. Yolun üstüne siyahlar giyinmiş ve ellerinde büyük bir afiş tutan bir kaç genç kız çıktı. Afişte şu yazı vardı:

“Suriye hemşerinizi de kurtarın.” Suriye, ancak din kardeşi olan bir milletin vatanydı. Türkiye de artık dinci değil, milliyetçi bir devlettir. Suriye içinde, bütün esir yurtlar için olduğu gibi, kurtuluş dilerdi. Ama kurtarmaya kalkmak gereksiz olurdu.

Etrafta hiçkırıklar ve gözyaşları yoktu; Atatürk'ün de gözleri ıslanmış değildi. Suriyelilerin 1. Dünya savaşında Türk düşmanlarıyla birleştiklerini, Türk ordusunu arkadan vurmaya çabaladıklarını, belki ihanet ettikleri için ihanete uğradıklarını düşünüyordu.

KIRK ASIRLIK TÜRK YURDU YABANCI ELİNDE KALAMAZ!



“Her millet, layık olduğu yaşayışa erer...” Dedi ve yürüyüp gitti.1

Türk milleti hiçbir zaman esirlikte kalamaz

Damar Arıkoğlu, Adana anılarına şöyle devam ediyor:

“Biraz daha yürüdük; Baraja giden yol kavşağına vardığımız zaman yolun solunda kadınlı erkekli siyahlar giymiş büyük bir kalabalık, siyah bayraklar ellerinde, başlarında Tayfur (Sökmen) Bey sıkıntı içinde ve feryatla Gazi'yi selamladılar.

Bir kısımda ağlıyordu. Tabii Paşa durakladı, bu kalabalık tamamıyla Hataylılardan oluşmuştu. 15-16 yaşlarında baştan aşağıya siyahlar içinde bir genç kız elinde bir siyah bayrakla yaklaştı.

Gazi'nin karşısında gözyaşları arasında içten gelen, bağlı bulunduğu toplumun özlem ve ızdırabını temsil eden acıklı bir dille, Hatay'ın anavatandan ayrı kalmasını, Fransızların zulüm ve işkenceleri içinde kalan 500 bin Türk'ün feci durumlarını, cehennemi hayatlarını hem ağlıyor hem de ağlatıyordu:

“Ne olur Paşam bizleri de kurtar. Bu zalim Fransızların esirliğinde bizi bırakma. Sana yalvarıyorum, bütün Hataylılar yalvarıyor; bizi de hürriyete, anavatana kavuştur” dedikten sonra hıçkırığa hıçkırığa ağladı. Doğrusu Gazi, önümüzde olduğu için onun gözlerini göremedim, fakat Latife Hanım da bizim gibi aynı halde olduğunu gördüm.

Gazi tatlı bir sesle:

“Türk milleti hiçbir zaman mahkûmiyette ve esirlikte kalamaz; gönlünüz rahat olsun” dedi. Bu şekilde bütün topluluğu ve hepimizi görülmedik bir sevince boğdu. Tayfur Bey, ilk Hatay başarısını burada temin etmiştir. Gazi Mustafa Kemal Paşa'dan, şerefli bir askerden kararlılık ifade eden bir söz almıştı.”2

Gazi Mustafa Kemal Paşa, 15 Mart 1923 tarihinde Hataylılara verdiği sözü, 20 Mayıs 1938 tarihinde Dolmabahçe'deki hasta yatağından kalkarak ve yaşamını riske atarak geldiği Adana'da gerçekleştirdi. Onun bu ziyareti, Fransızlara ve de Suriye'ye bir gözdağıydı ve sonuçta Hatay anavatana kavuştu.

Hilmi Yücebaş, Atatürk'ten Nükte, Fıkralar ve Hatıralar, İstanbul 1973, s. 98.

2 Damar Arıkoğlu, Hatıralarım, İstanbul 1961, s. 307-308.

Kaynak: Atatürk'ten Gençliğe Unutulmaz

Anılar,
Ahmet Gürel, Mayıs 200





İRADE VE FEDAKARLIK KAYNAĞI ATATÜRK

Ta bütün insanlık derin bir hüznü duymaktadır. Aradan seneler geçtikçe “milli matem” kuvvet ve tazeliğini olduğu gibi muhafaza etmektedir. Atatürk'te bizzat “iki Mustafa Kemal vardır... biri etten, kemikten olan ki fanidir, öteki maneviyattan ve ruhtan teşekkül eder ki ebedidir.” demiştir.

Bundan yıllar evvel O'nun altın rengindeki saçlarını, vakur yüzü, ummanları andıran gözleri birdenbire soluverdiği gün ne kadar ağlamıştık...

Fakat döktüğümüz bu göz yaşları fani Mustafa Kemal içindi. Ebedi Mustafa Kemal, bir kahramandır. Mustafa Kemal, Türk Milleti esir edilmişken onu hürriyete kavuşturmak için bütün kuvvetleri şahsında toplayabildi. Milli iradenin özü oldu...

İstikbalimiz O'nun varlığında hayat buldu. O, bunun için “milli kahraman” dır. Mustafa Kemal milli varlığı, manevi varlığı bir şuurla halinde belirince Türk milletini etrafına topladı. İşte bu vaziyet milli birliği doğurdu.

İçinde bulunduğumuz dünyanın şu karışık günlerde Atatürk'ü ebedileştiren inkılapların mahiyet ve kıymetini takdir ederken büyük kurtarıcıyı tahlil etmeye biz Türkler her millettten daha ziyade mecburuz. İtiraf etmeliyiz ki; Atatürk'ü en çok seven fakat buna mukabil belki en az tanıyor millet biziz. Atatürk o kadar büyük, dehası o kadar derin ki, kısa zamanda o kadar

çok ve çeşitli işler başarmıştır ki; O'nun şahsiyet ve eserini layıkıyla kavrayıp anlatmak pek güçtür.

Herhangi bir yabancıya mesela bir İngiliz'e, bir Amerikalı'ya, bir Fransız'a veya Hint'liye Atatürk kimdir? Diye sorunuz...



Vali Kazım Paşa, önce hezeyanlar savuran bir delinin, karşısına çıktığını sanmıştı. Fakat dakikalar geçip muhbirini heyecanı yatıştırdıkça, verdiği izahattan korkunç komplonun aydınlanmadık yönü kalmamıştı. Motorcu Giritli Şevki; suikastçılardan Ziya Hurşit Laz İsmail Gürcü Yusuf, Çopur Hilmi. Sarı Efe Edip'le birlikte bir gün önce Karşıyaka'da İdris'in bahçesinde: Gazi'yi öldürmek için yemin etmiş fakat San Efe ile Abidin Bey'in o sabah İstanbul'a hareket eden vapura atlayıp ortadan kaybolduklarını öğrenince şüphelenmiş ve kapıldığı korku yüzünden Vali'ye koşup ihbarda bulunmuştu.

Ataçağı İngiliz bombalarıyla Reiscumhur M. Kemal Paşa'yı öldürecek olan Ziya Hurşit, Motorcu Şevki'nin ihbarından habersiz. Gaffarzade otelindeki odasında sırtüstü yatağına uzanmış yastığı altındaki ellerinde tabancaları dinlenirken gaflet eseri kapısını kilitlememişti.

Suikastçıları barındıkları otellerde kıstırmak üzere tertibat alan Zabıta, Kısmi Adli Amiri Mehmet Ali Bey'e en önemli vazifeyi vermişti. Cesur, fedakar ve iri yarı bir zabıta amiri olan M. Ali Bey derhal Ziya Hurşit'in kaldığı Gaffarzade otelini sardırarak Kendisi de onun yattığı odaya girmişti.

-Teslim ol ve derhal ayağa kalk!

Ziya Hurşit, neye uğradığını anlayamamış, ellerini yukarıya kaldırarak teslim olmuştu. M. Ali Bey'in ardından odaya dalan memurlardan ikisi, Ziya Hurşit'in bileklerine kelepçeleri geçirirken diğerleri de yatağının yanında bulunan bombaları, Polis Müdüriyetine götürülmek üzere, ihtiyatla ellerine alıyorlardı. Reisi cumhuru Meclis kürsüsündeyken vurmayı bile düşündüğünü itiraf etmiş olan Ziya Hurşit'i, bile düşündüğünü itiraf etmiş olan Ziya Hurşit'i, İzmir'e gelen Gazi, huzuruna getirtti. Merakını çeken bazı noktaları sordu. Ziya Hurşit hiç bir şeyi saklamadı, hepsini anlattı. O zaman Gazi, ona -tarihe geçen şu soruyu sordu:

Ziya Hurşit... Seninle iyi arkadaşlık ettik. Hayatıma kastedecek kadar ileri gitmende sebep neydi? Bana acımadın mı?

Eski Lazistan Mebusu bu soruya cevap vermemiş, susmayı tercih etmişti, Gazi, bu defa kendisine kurşun sıkacak Gürcü Yusuf'a döndü:

-Bana kurşun atabilecek miydin? Gürcü Yusuf, başını önüne eğdi.

-Seni gördükten sonra atamazdım dedi.

Ankara'dan İzmir'e gelen İstiklal Mahkemesi, memlekette nefret ve teessür yarattığı kadar geniş yankılar da uyandıran suikast olayının duruşmasına 26 Haziran 1926 cumartesi günü başlamış ve mahkeme sonunda suçlular idam edilmişlerdi.



Ne Ararsan PERPA'da

660.000 m2, 4655 İş Yeri, 25.000 Çalışan, Günlük 50.000 Ziyaretçi, 3500 Araçlık Otoparklar, Günlük 14.000 Araç giriş çıkış, 1000 Kişilik Konferans Salonu, 15 Banka, Noter, PTT, İTO, BEDAŞ, Meslek Odaları

ELEKTRİK, ELEKTRONİK, GÜVENLİK SİSTEMLERİ
MAKİNE, HIRDAVAT, MÜHENDİSLİK, PROJE, TAAHHÜT

Avrupa'nın En Büyük Monoblok Ticaret Merkezi



PERPA TİCARET MERKEZİ A BLOK YÖNETİMİ



PERPA.COM



PERPALIFE.COM



PERPA.GR



PERPATWITTER



0543 733 49 60



PERPA



Halil Rifat Mah. Yüzer Havuz Sok. Perpa Ticaret Merkezi A Blok No:1/A
K:14 No:2200 Okmeydanı / İSTANBUL
Tel: +90 212 222 81 43 / 128
Faks: +90 212 222 81 46



Hakikat Atatürk, üçüncü dünyanın öncüsü olduğunu idrak edemeden dünyamızdan ayrılmış mı idi? Yoksa bunu çok iyi idrak mı etmişti?

Bu soruları, gençlerimizi aydınlatmak için bizzat Atatürk'ün kendi ağzından, kendi söylevleriyle cevaplandırmayı uygun buldum.

Yıl 1921, Sakarya Meydan Savaşı yeni kazanılmıştır. Ukrayna Başkomutanı Ankara'ya dostluk antlaşması imzalamak için gelmiştir. Onun nutkuna cevap verirken, Atatürk hem Asya'da hem de Afrika'da üçüncü dünyaya Sakarya Harbi ile öncülük ettiğimizi bakın nasıl söylüyor.

"İş bu tezahürat Türkiye halkının Sakarya muharebesinde bilcümle akvamı şarkiyenin selameti için mücadele ettiğini mezkur kavimlerin de müdrik olduğunu ispat eder." (Hakimiyyeti Milliye, 22 Aralık 1921)

S.S.C.B. BÜYÜKELÇİLİĞİNE

Yine İran elçisi Mümtazüddeve şerefine S.S.C.Birliği Büyükelçiliğinde 7 Temmuz 1922'de verilen şölende Atatürk "Türkiye'nin bugünkü mücadelesinin yalnız Türkiye'ye ait olmadığını, bütün arkadaşlarımız ifade etmişler ise de, bunu bir defa daha teyid etmek lüzumunu hissediyorum. Türkiye'nin bugünkü mücadelesi yalnız kendi nam ve hesabına olsaydı belki daha kısa, daha az kanlı olur ve daha çabuk bitebilirdi.

ATATÜRK, 3.DÜNYAYI AÇTIĞININ FARKINDA OLMADAN MI AYRILDI?

Prof. Dr. Sabahattin PAYZİN



Türkiye azim ve mühim bir gayret saf ediyor. Çünkü müdafaa ettiği bütün mazlum milletlerin, bütün şarkın davasıdır ve bunun nihayete getirinceye kadar Türkiye, kendisi ile beraber olan şark milletlerinin beraber yürüyeceğinden emindir. Türkiye şimdiye kadar mevcut tarih kitaplarının icabatını değil, tarihin hakiki icabatını takip edecektir. Filhakika mevcut tarihlerin kaydettiği hadisat milletlerin hakiki efkar ve amali, hareketi değildir."

"Şark milletleri kendi iradeleri, kendi hisleri ile hareket etmiyorlardı. Onların başlarında bir takım müstebit, keyfi hareket eden Çarlar, Hüdavandler vardı. Mazbutatı tarihiyle daha ziyade notların tatmini hısır için yaptıkları vekayidir. Biz onların hepsini yırtacağız ve yeni bir tarih yapacağız." Hakimiyye Milliye, 9 Temmuz 1922)

AFRİKA İÇİN NE SÖYLEMİŞTİ

Atatürk Afrika için de, onun da bir gün sömürgecilerin elinden kurtulacağı kanısını ve kehanetini belirtmiştir. Ukrayna baş delegesinin şöleninde bakınız ne diyordu;

"Efendiler,

Dünyadaki hadiseyi ahiretin, Harbi Umuminini intibahı yalnız Rusya'da Türkiye'de değildir. Bütün beşeriyenin zihninde mühim intibalar hasıl etmiştir. Geri bu intibahatı hisseden milletlerin istibdatların kuvvetleriyle yaşatmak için çabalıyor. Fakat az zaman zarfında bütün dünya hakkın ne tarafta olduğunu teslim edecek ve heyeti içtimaiyyeler birer kitle alıyyeyi beşeriye (yüksek insan kitleleri) haline inkılap edecektir. İşte o zaman millederin bütün gayesini insaniyet ve muhabbeti müteakibile teşkil edecektir."

"Bu hareketi dimağiyyenin kuvvetli eserlerine Şark'ta, Asya'da tesadüf ettiğimiz gibi, Frunse Yoldaşın dediği gibi, Afrika'da da aynı hareketi fikriyyenin mevcut olduğunu görüyoruz. Bizzat bir sene devam eden bir muharebe esnasında Afrika'da o mücadeleyi yapan insanlar içinde bulundum. Onlarla yakından temasım, fikirlerine derin vukufum vardır. Afrika insanları belki hürriyeti şahsiyyelerini daha evvel idrak etmişlerdi. Fırsat bulamadılar. Müstevililer ve onların mütecaviz orduları kendilerine tazyikten hiçbir vakit hali kalmadı. Fakat bu tazyik ne kadar kuvvetli olursa olsun, bu fikir hareketine karşı duramayacaktır. İnsanlığa müteveccih fikir hareketi er geç muvaffak olacaktır. Bütün mazlum milletler bir gün zalimleri mahv ve nabut edeceklerdi. O zaman dünya üzerinden zalim ve mazlum kelimeleri kalkacak, insanlık kendisine yakışan bir haleti içtimaiyyeye mahzar olacaktır. Bizim milletler arasındaki teğadümiyle cidden iftihar edecektir. Bugün aralarında tecanüs bulunduğunu gördüğümüz devletler mazlumları daha sıkı zinciri esarete bulundurmak ve bu suretle onların emeklerinden ettikleri istifadelerle zevklerini tatmin etmek için aralarında birçok muahedeler yapmışlardır. Fakat bu muahedeler, kıymeti olmayan bir kağıt parçasından başka bir şey değildir. Hakka tecavüzü tazammun eden kağıtların azimkar milletlerin üzerinde hiçbir tesiri olmayacaktır. Milletlerimizi ancak bunları parçalamakla saadeti beşeriyenin kabil olacağına iman etmişlerdir. Bu kendileri için bir saadettir." (Hak. Mil. 4 Ocak 1922)

SONUÇ

Tüfeğin tetiği çekilince mermi düz hat boyunca gitmez, eğri çizer. Ama hedefe iyi nişan alındı ise mermi, hedefe bu eğriyi çizip ulaşır. Atatürk iyi nişan almıştı ve Türkiye hedefe ulaşmaktaydı. Atatürk Üçüncü Dünyayı görmüş, yolunu çizmişti. Bu sözleri bugün için de doğru değil mi?



PERPA'YA DAVETLİSİNİZ!

80'in üzerinde sektör PERPA Ticaret Merkezi'nde

Mekanik
Hırdavat
Elektrik
Elektronik
Güvenlik kamera sistemleri
İş güvenliği malzemeleri
Bilgisayar
Robot yapım malzemeleri
İnternet ürünleri
Medikal
Tekstil
Tarım

Noter
PTT
11 adet banka
Avukatlık Büroları
Sigorta Şirketleri
Muhasebe Büroları
Turizm Büroları
Baskı Çözümleri
Fotoğrafçılar
Kırtasiyeler

İstanbul Ticaret Odası PERPA Şubesi
BEDAŞ
Makine Mühendisleri Odası
Elektrik Mühendisleri Odası
Tarım ve Köy İşleri Bakanlığı Şişli İlçe Müdürlüğü
İşkur PERPA Ofisi

Terziler
Kuaförler
Çiçekçiler
Bakkallar
Çay ocakları
Restoranlar
Marketler
Büfeler

5BİN İŞ YERİ
25BİN ÇALIŞAN
GÜNDE
50BİN ZİYARETÇİ

PERPA,
ne ararsan
bulabileceğin
başı başına
bir şehirdir

Kobi kalesine
girmek için tıklayın

Perpa Tic. Merkezi B Blok Yönetimlik Kat: 13 No:2508 Okmeydanı İstanbul

perpaticaretmerkezi
perpatv



www.perpa.com.tr
www.perpa.tv



Yine Mehmet Ali Altınır'ın hatırlarından bir diğeri;

Milli Mücadelede istihbarat teşkilatımız çok kuvvetli idi. Düşman ordusunun üç gün sonra şafakla taaruza geçeceğini haber almıştık. Geniş bir ovanın karşısında üçgen halinde sıralanmış üç tepenin ortasında ve en geridekini tahkim etmeye başlamıştık. Ovaya incek düşman kuvvetlerini nasıl ateş yağmuruna tutacağımızı düşünüyor ve seviniyorduk. Akşamüstü Gazi geldi siperleri dolaşmaya başladı. Bir aralık yanındaki komutana;

“Burayı derhal terkedin ve şu üçgenin ucundaki sağıl ufak tepeyi tahkim edin. Buraya hiç ehemmiyet vermeyin hatta asker bile bırakmayın.” Dedi.

Ve yürüdü.

Bu emri alınca şaşırıldık. İki günde tahkim ettiğimiz yeri bıraktırıyor ve en lüzumsuz yerdeki ufak bir tepeye bizi yolluyordu. Ertesi sabah düşman bu tepeyi tuttuktan sonra nasıl olsa bizi iki ufak tepeden atabilirdi. Fakat onun emirleri kat'i olduğundan ve şüphe kimsenin aklına gelmediğinden, yeni mevzide muvaffak olacağımıza güvenemediğimiz halde, emri yerine getirdik. Fakat buna rağmen iki gün üzerinde çalıştığımız siperlerde ufak bir kuvvet bıraktık.

Ertesi sabah şafakla düşman topçusunun terkettiğimiz

TARİH YALAN SÖYLEMEZ

Emekli Öğretmen, Avni ALTINER

yeri topraklarla dövdüğünü hayretle gördük. Demek orada tutunacağımızı keşfi tahmin etmişti. Biraz sonra tan yeri ağarırken düşman öncüleri ilerliyordu. Hafif bir rüzgar çıkmıştı. Şimdi elimizde dürbünlü gözlüyorduk. Çünkü biraz sonra ateş menziline girecek, düşman piyadesi eski yerde olsaydı sapır sapır dökülecekti. Heyecandan titriyorduk. Eski yerimizde ufak bir kuvvet bıraktığımıza seviniyorduk ki güneş doğarken rüzgar, fırtına oldu.



Düşman kuvvetleri, topçusunun tepeyi susturduğunu sanarak, “hurraa” diye bağırarak bütün kuvvetiyle tepeye saldırdı. Fakat oradaki müfrezemizin fırtına yüzlerine estiğinden gözlerine toz toprak dolmasından üç beş el tesirsiz bir ateşten sonra eridiğini ve bunların ölümüne sebep olduğumuzu gördük ve üzüldük. Fırtınaya karşı düşman sevinçle saldırdı. Fırtınaya karşı bizim tepeye saldıramadı. Çünkü açılan yan ateşimizle binlerce kayıp verdi.

Öğleye doğru fırtına yatışırken yetişen mızraklı akıncılar fırtınadan ve yan ateşimizden sersemleyen koca bir tümeni kolayca imha edivermiş ve akşam grubu Türk ordusunun zafer bayrağı gibi dalgalanırken düşman için de kanlı bir kefen olmuştu.

O gece gökyüzünü aydınlatan yıldız ışığında hareketi anlatan Atatürk;

“Bu tepe Sezar ordularını, İskender ordularını ve nihayet Yıldırım Beyazıt ordularını aldatmış ve buraya hakim zanneden nice kumandanlar, karşılarındaki kuvvete değil bu mevsimde güneşle başlayan fırtınaya mağlup olmuşlardır. Düşmanın da topçusunu bu tepenin aldatacağı muhakkaktır. Tarih boyunca bir çok kuvvetlere mezar olan bu yeri Türk Ordusuna da mezar yapmağım için hiç tarih bilmemekliğim, basit bir çete başı olmaklığım lazımdı. Tarih yalan söylemez. Hadiseleri bir masal olarak değil aynı hataları tekrarlamamak için okumak lazım geldiğini bugünkü savaş göstermiştir. Bulunduğumuz yerin tarih ve coğrafyasını okumadan işe başlamayın.” demişti.

İşte biz siperlere kadar gelen, bizimle birlikte sabaha kadar uyumayan, en ufak hadiselerden zafer çıkaran, böyle bir Başkumandan ile İstiklal Harbini kazandık.





ATATÜRK'TE RASYONEL MATEMATİKSEL DÜŞÜNCE

Çok yönlü evrensel bir deha olan Atatürk (1881-1938)'in yaşamı boyunca yoğun biçimde gerçekleştirdiği olağanüstü başarılarının ilkinin çocukluk çağında 1893 yılında, orta öğrenimi döneminde, Selanik Askeri Rüştiyesinde matematik dersinde olduğunu ve bunun sonucu olarak matematik öğretmeni yüzbaşı Mustafa efendinin O'nun adına 'yetkinlik-olgunluk-kusursuzluk' anlamı taşıyan "Kemal" ismini, okuldaki resmi künyesine yazdırmak suretiyle eklediğini belirtmiştir. O, bu tarihsel olaydan sonra Kemal adını onurla sürekli olarak kullanmış başkaları da O'nu bu isimle yaygın biçimde anmışlardır.

Atatürk matematiğe verdiği büyük önemi şöyle açıklamıştır. "Ben öğrenim devrimde matematik konusuna çok önem vermişimdir ve bundan hayatımın çeşitli safhalarında başarı elde etmek için faydalanmış olduğumu söyleyebilirim." Gerçekten O matematikle ilgisini askeri öğrenim dönemiyle sınırlamamıştır. Bunu kanıtlayan çok önemli tarihsel iki olay, ulusal ve evrensel büyük olayların yaşandığı Cumhurbaşkanlığı döneminde 1937 yılında gerçekleşmiştir. Birinci olay şudur;

Atatürk, ülkenin tam anlamıyla etkili ve sorumlu bir öğretmeni gibi davranarak, geometri öğretmenleriyle bu konuda kitap yazacaklara kılavuz olarak

"Geometri" adıyla özgün bir kitap yazmıştır. İlk kez Atatürk'ün saptadığı ve bugüne değin değiştirmeksizin hemen hemen tümünü kullanageldiğimiz yaklaşık elli kadar matematik terimini içeren bu yayını tanınmış bilim tarihçisi Ord. Prof. Dr. Aydın Sayılı "küçük fakat anıtsal bir yapıt" diye nitelendirir. Konumuzla ilgili ikinci önemli olay şudur:



Atatürk "geometri" kitabının yayınlanmasından sonra 1937 öğretim yılında derste ilk uygulamayı, tarihi Sivas lisesinde kendisi yapmıştır.

Özünde insancı "hümanist" olan Atatürk'ün düşünce yapısında, akılcı (rasyonalist), bilimci (scientist), gerçekçi (realist), olgucu (pozitivist) nitelikler egemen (dominant) olup, aynı zamanda eylem adamı olan Atatürk'te bu temel nitelikler birbiriyle olumlu yönde etkileşerek bütünleşmiştir.

Bunlardan konumuzla ilişkisi bakımından planda geleni akılcı niteliktedir.

Çağdaş ve dinamik bir devleti amaçlayan Atatürkçülük özünde O'nun "Türkiye Cumhuriyeti" olarak gerçekleştirdiği düşünsel bir sistem olduğu için kurucusunun düşünsel dominant niteliklerini, temel ilkeler olarak taşımaktadır. Atatürkçülükte akılcılık rasyonalizm onsuz olunamaz (si ne dua non) ana bir ilkedir.

Akılcılık akımının en önemli özelliği Prof. Dr. Ahmet Mumucu'nun tanımıyla belirtirsek " gerçekleri ararken hep akla dayanmak, akla uygun olmayan olay ve davranışları gerçeğe uygun kabul etmemektedir."

Matematik, A.Einstein (1879-1955)'in çok özlü tanımıyla "kökeni deney değil salt mantık (başka bir deyimle salt akıl) olan bir disiplindir."

Matematik, insana özgü rasyonel düşüncenin en soyut ve en sistemli ürünü olup bilimler alanında özel bir durum kazanmıştır. Bunu Aydın Sayılı şöyle belirtiyor "bugün matematiğe, umumiyetle diğer bazı bilim dallarının dili ya da aracı gözüyle bakılmaktadır.

İlim rasyonellik vasfının matematikte çok belirgin olmasına karşı, tabiat olaylarının izahı, gözlem ve deneyler yapılması olgular arasında teoriler ve kanunlar vasıtasıyla münasebetler kurulması için ilim, bilgi ve araştırmanın en önemli bazı başka vasıfları matematiği uygulanamayan hususlardır."

Bilim özellikle doğa bilimleri, olayları olabildiğince çok sayıda gözleme deneylere dayanarak incelemek, olgu bilgisini ölçüyle temellendirerek, olaydaki tüm





değişkenleri saptamak ve bunları soyut kavramlara indirgeyip, sonunda aralarında bir değişmeyen bağlantıyı bulmak etkinliği olduğu içindir ki, matematik bilimlerin ortak dili ya da aracı olmuştur. A.Sayı'nın deyiimiyle belirtirsek "bilimin rasyonel biçimde düzenlenmiş bilgi olması niteliği, en büyük çapta önem taşır." Bilimin gelişmesinde akılcılığın rolünü A.Mumcu çok özlü biçimde şöyle belirtiyor "Aslında bilgilerin bir bölümünü kazanabilmek için deneyin kaçınılmazlığı inkar edilemez. Ampiristlerin düşünceleri deneye dayanarak bilim dallarında gelişmeye yol açmıştır ama kuşkusuzdur ki deney yapmak için ön koşullar akla dayanarak sağlanır. Deney sonucu tamamen mantıksal, dolayısı ile akılsal bir işlemdir. Öyle denilebilir ki bilim ve uygarlığın gelişmesinde en büyük rolü akılcılık akımı sağlamıştır. Akılcılık ile deneyciliğin birleşmesi bizi gerçek bilime götürmüştür."

Akılcılığı, Batıda bir felsefi akım olarak yerleştiren iki büyük düşünürün A. Descartes (1596-1650) ve L. Kant (1724- 1804)'ın aynı zamanda büyük matematikçiler olmaları gibi, Türkiye'de akılcılık ve bilimsel düşünme çağını açan bir büyük insanın, Mustafa Kemal Atatürk'ün de matematikçi olması bir rastlantı değildir. Çünkü böyle bir akımın yerleştirilmesinin başarısını ancak temel niteliğini yetkin bir biçimde taşıyan bir insan gerçekleştirebilir. Bundan dolayı seçkin akılcı bir kişinin aynı zamanda seçkindir matematikçi olması, başarısını olağanüstü kılabilir.

Akıl ve bilim kavramları O'nun düşüncelerinde çoğu kez birlikte kullanılmış ve önemleri birlikte vurgulanmıştır. Bunu kesinlikle bilinçli olarak yapmıştır. Nitekim O, bir konuşmasında "benim manevi mirasım ilim ve akıldır" demiştir.

Atatürk'ün düşüncelerinin yapısında, rasyonel düşünme, matematiksel düşünme, bilimsel düşünme çok belirgindir.

Bilimsel felsefecimiz Prof. Dr. Cemil Yıldırım'ın vurguladığı üzere "bilimsel düşünme belli bir kafa disiplini gerektirir. Bu disiplini kazanmış bir kimse her şeyden önce gerçeğe dönüktür, olaylara saygılıdır. Yargılarında tutarlıdır. Bilimsel düşünme belli bir dünya görüşüne bağlıdır. Bu görüş rasyoneldir her türlü mistik ve doğa ötesi görüşlerin karşısında yer alır. Doğada olup biten olayları doğaüstü kuvvetlerin varlığını tasarlayarak değil, gene doğal olarlara başvurarak açıklamaya gider."

Prof. Dr. Özer Ozankaya, O'nun önder olma gücünün düşüncesini ve eylemini bilimin temel ilkelerine titizlikle uyarak saptanmasından kaynaklandığını belirtmiştir.

Noelle Roger, O'nun başarılarının gizini girişeceği her atılımı hiçbir şeyi rastlantıya bırakmadan, zihninde ayrıntılarına dek hesaplayarak, işleyip olgunlaştırmasında buluyor. Hans Froemgen, O'nu "Matematikçi Kemal" diyerek anıyor.

Atatürk bir konuyu bir sorunu işlerken matematikçi mantığı ile değişik olasılıkları ve çözümleri irdeleyip değerlendirmiştir. O, kimi düşüncelerini açıklarken niceliksel terimlerin yani matematiksel kavramları özellikle kullanmıştır. Matematikçin, ulusal eğitimimizdeki büyük önemini öncelikle vurgulamıştır. O'nun özgün, kısa ve özlü (lakonik) anlatımı, matematikçi mantığına dayanmaktadır. Çünkü matematiksel bir ifadede, hiçbir terim, rasgele biçimde yer alamaz, çıkarılamaz, değiştirilemez. Nitekim O'nun düşüncelerinde, hiçbir sözcük hiçbir cümle rasgele kullanılmamış, belli bir mantıksal dizilim içinde bütünleşmiştir. O'nun hangi konuya ilişkin olursa olsun tanımları, tıpkı geometri tanımları gibi, sadece gerekli kavramları yeterli biçimde içermektedir.

Atatürk'ün düşüncelerinde, bütün bunların örnekleri zengin biçimde bulunmakla birlikte derginin teknik olanaklarını dikkate alınarak aşağıda verilen örneklerin sayısı sınırlı tutulmuştur.

Atatürk diyor ki: Bu dünyada her şey insan kafasından çıkar. Bir insan başının hiçbir şeyi tasavvur edemiyorum.

Akıl ve mantığın çözümleyemeyeceği sorun yoktur.

Akılcılığını ve akılcılığı böylesine özgün ve lakonik biçimde anlatabilmeyi ancak rasyonel ve matematiksel düşünmede yetkin bir beyin başarabilir.

Atatürk 1924 yılında şöyle diyor:

Benim için ordumuzun kıymetini ifadede ölçü şudur: Türk ordusunun bir birliği, eşitin mutlaka yener; iki mislini durdurur ve tesbit eder. Şimdilik bundan fazlasını istemiyorum. Çünkü fazlasını milletimizin yaratılıştan sahip olduğu cengaverlik zaten temin etmektedir. Fakat bu kıymeti mutlaka muhafaza etmek lazım.

O bu düşüncesinde, konuyu, bir denklem kurarcasına, matematiksel irdelemeden geçirmiştir.

1925 yılında köylümüzü aydınlatırken gerçekçi niteliği de belirterek örneklemeyi sayısal kavramlarla bilinçle yapmıştır.

"Ben de çiftçi olduğumdan biliyorum, makinesiz ziraat olmaz. El emeği güçtür. Birleşerseniz, birliklerle makine alırsınız. Senede yüz dönüm çalışır, on misli eker, yüz misli elde edersiniz. Bir de toprağa sevdiği tohumu bulup atmalıdır."

O, aşağıdaki hayat ve ölüm tanımlarında, bilimsel düşünmenin temel ilkesine doğa olaylarını doğal nedenlerle açıklamak ilkesine, tam anlamıyla bağlı kalmıştır.



ATATÜRK VE TOPLUMSAL BARIŞ!....

Doç. Dr. Gürbüz TÜFEKÇİ

Yapmış olduğum araştırmalara dayalı olarak, sizlere büyük barış yanlısı Atatürk'ün barıştan neyi amaçladığını açıklamaya çalışacağım.

Atatürk kimdir?

Atatürkçülük ve ilkeleri nedir?

Atatürk'ün barışa yönelik beklentileri ve Atatürk ilkelerinin barış açısından tanımlamalarını yapacağım.

Böylece bir kavram kargaşasını da ortadan kaldırmayı amaçlıyorum.

Atatürk önce bir insan, bir asker, savaşların yenilmez komutanı sonra büyük bir devlet adamıdır. Yurt savunması dışında - savaşı - cinayet olarak tanımlar.

Atatürk bir büyük devlet adamı ama bilimsel verilerden güç alan bir devlet adamıdır. Devlet adamılığı bilimselliğinden sonra geliyor. İlk mücadelesine insanlar ve toplumlar arasında barışı sağlamaya yönelik olarak başlıyor.

Toplumsal barışı asker olarak sağlamak, demokrasi anlayışına ters düşer. Öyle ya, her an tepesindeki bir silahla insanlar arasında barış gerçekleşecekse, burada kesin olarak demokrasinin kökenini oluştursan özgür insandan söz etmek olanaksızdır ve akla sığası değildir.



Barış sağlamanın da bilimsel bir çözümü olmalıdır. Atatürk bunu aradı, buldu ve uyguladı. Yazımızda bu bulguları satır başı olarak belirteceğim.

Dikkat edilirse görülür ki, toplum yaşamında iki yönlü olay vardır. Bunlardan birisi savaş ikincisi barış. Öyleyse savaş olmadan da barış olmaz.

Atatürk kimdir? Sorusunun yanıtı, bu konuya açıklık getirecektir.

Öncelikle bu tanımlamamızı ortaya koyalım.



Diyoruz ki; Atatürk, Türk ulusundan başlayarak herhangi bir ulusun barış içinde, insanca yaşaması, yaşatılması ve yönetilmesinin koşullarını bulan ve uygulayan bir bilim adamıdır.

İnsandan hareketle ayrı ayrı ulusların ve devletlerin bağımsız olarak mutluluk, gönenc, refah ve barış içinde yaşamasını

amaçlayan insanın doğal yapısına uygun bu yöntemin biçimi de Atatürkçülük'tür.

Şimdi, Atatürk'ün "Yurtta Barış, Dünyada Barış" adlı yapıtının yapraklarını çevirerek kanıtlamamızı kısaca sergileyebiliriz.

İlk olarak şunu vurgulamak istiyorum; Atatürk, dünya uygarlık tarihini bilimsel olarak incelemiş ve tüm olayların temelinde insanın varlığını saptamıştır.

Yeryüzünde uygarlığın bulucusu ve yaratıcısı olan insanın her konuda ön planda geldiği görünür. Hangi konu olursa olsun, sorun kesinlikle insan kökenlidir. Gökbilim, yer bilim, doğa bilim, varsayılan kutsallıklar, fizik, kimya, ekonomi, teknoloji ve akla gelen doğal ve yapay her konu insan kökenlidir. Doğayı adlandıran yeryüzüne tanıtan insandır.

Primatlar aynı dönemde türeyen insanlar arasındaki davranış ve ilişkilerin kökenini, doğal güçlere duydukları korkular oluşturuyor. İlk insanlar doğanın her şeyinden, gök gürültüsünden, karanlıktan, taşan bir nehirden, vahşi hayvanlardan hatta birbirlerinden bile korkuyorlardı. İnsanların kavgası, doğa koşullarına karşı yaşamak için başladı. Korkularını ölmüş aile büyükleri üzerinde odaklaştırdılar. Atatürk öldükten sonra da yaşamlarında olduğu gibi kendilerine yardımcı olabileceği düşüncesini yarattılar.





(Sosyal Hakları, Siyasi hakları)

Türk toplumunda kadının saygın bir yeri vardır. Orta Asya'da kurulan ilk Türk devletlerinde kadın ve erkek eşit haklara sahiptir. Devlet yönetiminde, hakanların yanında hatun adı verilen eşleri de söz sahibiydi. Kadınlar ata binip ok atar, top oynar, güreş gibi ağır sporlar yapar ve savaşlara katılırlardı.

Toplumda tek kişilik prensibine bağlı kalınır, ev eşlerin ortak malı sayılırdı. Namus ve iffete büyük bir önem verilirdi.

Osmanlı Devleti döneminde kadın haklarında gerileme oldu. Kadın evlenme, boşanma, miras ve eğitim işlerinde pek çok haklarını kaybettiler. Bununla birlikte köylerde ve kasabalarda yaşayan kadınlar, her alanda eşlerine destek oluyordu. Kurtuluş Savaşı yıllarında, erkeği cepheye Türk kadını, çocuğunu yetiştirmiş ve evinin geçimini sağlamıştır. Hatta silah ve cephane taşıyarak savaşa katılmıştır. Bu davranışı ile Türk kadını, Türk toplumundaki önemli yerini bir defa daha ispat etmiştir.

Atatürk, kadınlarımızın medeni, siyasal ve sosyal haklarına kavuşması gerektiğine inanıyordu. Türk kadının bu durumunu Atatürk'ün şu sözü en güzel şekilde ifade eder; "Dünya'da hiç bir milletin kadını, ben, Anadolu kadınında ben

KADININ TÜRK TOPLUMUNDAKİ YERİ

daha fazla çalıştım, milletimi kurtuluşa ve zafere götürmekte „Anadolu kadını kadar gayret gösterdim diyemez.”



daha fazla çalıştım, milletimi kurtuluşa ve zafere götürmekte „Anadolu kadını kadar gayret gösterdim diyemez.”

Türk toplumundan ailenin, ailenin içinde de kadının yeri ve önemi büyüktür. Türkiye'de aile çağdaş hukuk anlayışına uygun olarak medeni kanun esaslarına göre kurulmuş. Kadın ve erkek eşit haklara sahiptir. Kadın - erkek eşitliğinin sağlanması, toplumsal uzlaşmanın en önemli şartlarından birisidir.

Alienin toplumdaki yerini ve önemini Atatürk şu sözleriyle açıklar; "Medeniyetin esası, ilerlemenin ve kuvvetin temeli, aile hayatındadır. Bu hayatta yozlaşma, muhakkak sosyal, ekonomik ve siyasi bozulmaya sebep olur."

KADININ SOSYAL VE SİYASİ HAKLARINI KAZANMASI

Atatürk, kadının erkek ile birlikte öğrenim yapması, sosyal, kültürel ve ekonomik hayatta onlarla birlikte görev alması görüşünü benimsemiş ve savunmuştur. Atatürk döneminde Türk kadını aile kurma, eğitim yapma ve istediği mesleği seçme hak ve özgürlüğü gibi sosyal haklar kazanmıştır.

Türk ailesinin kuruluşunu yeniden düzenleyen Türk Medeni Kanunu'nun kabul edilmesi ile toplumsal ve ekonomik hayatta kadın erkek eşitliği sağlanmıştır. Burada kadınların siyasi haklarından söz edilmemekteydi. Demokrasinin bütün kurum ve kurallarıyla yerleşebilmesi için, kadınlarımıza siyasi hakların verilmesi gerekiyordu. Kurtuluş Savaşı'nın kazanılmasında görevini fazlasıyla yapmış olan Türk kadını, ülke yönetimine de katılmalıydı.

Medeni Kanun ile kazanılan haklardan sonra Türk kadınına yönetimde görev alabilmesini sağlayan siyasi haklar 1930'dan itibaren verilmeye başlandı. Önce 1930'da kadınları belediye seçimlerine katılma hakkı tanındı. Türk kadını, 1933'te muhtarlık seçimlerine katılma hakkına kavuştu. Türk kadını, 1934'te yapılan anayasa değişikliği ile Avrupa ülkelerinin birçoğundan önce millet vekili seçme ve seçilme hakkını kazandı.

Atatürk bir konuşmasında; "Türk kadını dünyanın en aydın, en faziletli ve en ağır kadını olmalıdır" demiştir. Atatürk "Bizim dinimiz hiçbir vakit kadınların erkeklerden geri kalmasını talep etmemiştir. Allah'ın emrettiği şey erkek ve kadının beraber olarak ilim ve bilgiyi kazanmasıdır" sözü ile toplum hayatında kadının önemini belirtmiştir.





ATATÜRK ANLATIYOR; ZAFERİ MİLLET KAZANDI!...

Mustafa Kemal Paşa, Latife'nin gözlerinin içine bakarak konuştu;

- Bak, sonrasını anlatayım Latife, dedi. Bu zaferi ben ve birkaç kumandan kazanmadık... Bir millet kazandı. On binlerce isimsiz kahraman toprağa düştüler. Zafer onlarındır. Biz görevimizi yaptık. Çok pahalıya satın alınmış zaferden bu millet, sağlam ülkelere bağlanmış bir yurt çıkarmalarıdır. İşte mesele burda. Bazı arkadaşlarım padişah ve saltanata taraftardılar, ben değilim! Bazı arkadaşlarım, tekke ve zaviyelerden tüten uyuşturucu fikirlerle milletin idaresin yanadırlar, ben değilim! Baza arkadaşlarım içkiyi yasak edip, kadını kafesin arkasına ittin mi her işin kendiliğinden yoluna gireceğine inanırlar, ben inanmam! Bazı arkadaşlarım," kanun mu istiyorsun, işte şeriat" derler, ben "hukuk" derim. "Akıl" derim... çatışma burda. Yunan'ı yenmek kolaydı. Yendik de. Ama bin yıldan beri üzerinde yaşadığımız bu toprakları vatan yapmak, yani mutlu insanlar ülkesi yapmak zordur, işte hala yapamadık.

Şu önümüzde uzanan bin yıllık vatana bak Latife!... Şu birbirine yaslanmış çürük evleriyle Ankara'ya bak! Şu harap ve kısırlı topraklar üstünde bizim sahibi bir "yurt sahibi" olduğumuzu kime ispat edebilirsin? Sen Orta Asya'dan kop, gel...

bin yıl bu toprakların üstünde otur, bir çivi çakma... sonra da "Vatanım" de. Bizim bir iki budalamızdan başka kime inandırabilirsin bunu? Beni bazı arkadaşlarım, toprağını verimli işletmeyen çiftçiyi kınamasını biliyor da yurdunu şu kasvetli ve harap hale getirmiş yönetim biçimini öpüp başına koymak istiyor... işte mesele bu! Var olmak ya da yok olmak meselesi ... Bu dünyanın hiçbir devleti, böyle beceriksiz böyle kendi çıkarını bile hesaplamasını bilmeyen bir devleti böyle bir kilit noktasında görmek istemez. " Ya Yunanlılar, savaş tazminatımızı verirler ya da yine savaşa gireriz" diyorlar. Savaşla başarılabilecek bir iş olsa ben koşulmaz mıyım? Neden "barış" istiyorum? Bu toprağı hak etmek, bu vatani hak etmek için... Yoksa savaş yorgunu bu dünyanın içinde ortalığı karma karışık etmek elbette mümkündür. Ama ne çıkar bundan? Böyle davranan Napolyon' un eline ne geçmek ki bizim elimeze ne gelecek?



"BARIŞ KURAMAZ"

Mustafa Kemal Paşa sustu. Gözleriyle etrafını inceledikten sonra kesin bir sesle konuştu;

- Yok Latife, yok... Bu işin üstesinden gelmek zorundayız... Bu meclis, büyük işler başarmış, bir zafer getirmiştir ama bir barış kuramaz...

Ben onlara katılırsam hiçbir şey yapamayız. Onların bana katılması gerekli.

Benim gibi düşünmesi, benim gözümde şekillenen yurdu özlemesi gerekli. Meclis'ten, yeni seçimlere gitme kararı isteyeceğim.

Latife kocasını dinliyordu. Sevgisi, aşk heyecanı, tutku haline gelmişti. Gerçek bir dram kahramanı gibi bakıyordu. Mustafa Kemal Paşa'ya usulca sordu;

- Anlıyorum Paşam, dedi. Yüreğimde bir ateş parçası gibi duyarak anlıyorum! Ama nasıl yapabileceksin?

Gazi'nin demin konuşurken gerilmiş çizgileri gevşedi, gülümseyerek;

- Doğru düşünmesini biliyorsan ve doğru bir şey yapmak yolunda isen mutlaka başarırısın!...

- Ama bana cevap vermedin, Paşacığım, böyle bir teklifi bu meclis hiçbir zaman kabul etmez! "Savaşı biz yaptık, barışı da biz yapacağız!" Diye açık açık konuşmuyorlar mı?

Gazi, bir kere daha gevrek gevrek güldü. Latife'nin elindeki bastonu alıp elinde oynayarak konuştu.

BİR HİKAYE

- Bak sana bir hikaye anlatayım, Latife dedi. Çanakkale Savaşları sırasında bizim askerlerin cephanesi yoktu. Bizim milletimiz "iki su bir ekmek" demiş. Suyu iyice düşkündür. Bir kaynaktan tüm düşman askerleri, hem bizimkiler yararlanıyorlardı. İki taraf içinde önemli bir konu olduğundan, silahlar kaynağa dönüktü. Bazen karşılıklı çıkarımız yüzünden hoşgörü içinde su dolduranlara ateş etmiyorduk ama bazen de makinalı tüfekler konuşmaya başlıyordu. Bu yüzden suya gitmek, gerçekten tehlikeli idi. "Gazi" liği azca "şehit"liği çokça bir işti bu. Askerlikte su taşıyanlara "saka" derler. Ya katırları ya merkepleri olur, kırbalara su doldurur, getirirler. Bizim da sakası, Hamdi adında Gelibolulu bir neferdi. Ben, çadırdaki çalışıyordum. Çadırın önünde Nuri (Conker) vardı. Hamdi, Nuri'ye bir selam çaktı, ben içerden konuşmalarını duyuyorum;





18. YIL



KESİNTİSİZ GÜÇ KAYNAKLARI - UPS SATIŞ VE 7/24 TEKNİK SERVİS HİZMETİ
KURU TİP BAKIMSIZ AKÜ KONTROLÜ SATIŞI
ELEKTRİKLİ PANOLARI ÖLÇÜM V KONTROLLERİ



STATİK REGÜLATÖRLER
ARAÇ ŞARJ ÜNİTELERİ
GÜNEŞ PANELLERİ

ENMAG ELEKTRİK ELEKTRONİK
Perpa Ticaret Merkezi
Elektrokent A Blok Kat:5 No:87
Okmeydanı / İstanbul
info@enmag.com.tr

0212 320 12 30 - 0542 437 66 43
www.enmag.com.tr



ÖZEL LİSE

Cumhuriyet Mah. Arabayolu
Cad. Görkem Çıkmazı
No: 28 Sarıyer / İstanbul
Gsm: 0532 670 08 68

ÖZEL ORTAOKUL

Maden Mh. Nalbant Çeşme Cd.
No:57 Sarıyer / İst.
Tel: 0212 218 19 20
Gsm: 0535 542 22 82

ÖZEL KURS

Merkez Mh. Sefir Sk. No:33
Sarıyer / İstanbul
Tel: 0212 242 41 47
Gsm: 0532 670 08 68

Şanlıurfa Şube:

Veysel Karani Mh. 358. Sk. Gönüllü Apt Altı No:4/A (Şanmed Hastahanesi Arkası) Haliliye / Şanlıurfa
Tel: 0414 315 00 55 Gsm: 0555 0555 789

Hayalleri gerçeğe dönüştüren çizgi



Türkiye geneli
marka işbirliği
ve franchising
anlaşmaları
yapılmaktadır

www.meridyenegitim.com e-mail: mekegitim@hotmail.com

Genel Merkez: 0532 670 08 68



*Saygı ve özlemle
anıyoruz...*

